An. et vol. XXXXII 26 Decembris 1950 (Ser. II, v. XVII) - N. 17

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

Conto corrente con la Posta

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XII: Constitutio Apostolica, p. 853 – Sacrum Consistorium, p. 864 – Litterae Apostolicae, p. 875 – Epistulae, p. 884.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis*: Decretum, p. 888 – *S. C. de Propaganda Fide*: Decreta, p. 889 – *S. C. Rituum*: Decreta in causis beatificationis et canonizationis, p. 895.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apostolica*: Instructio, p. 900 – *S. R. Rota*: Citatio edictalis, p. 905.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Congregazioni varie – Segreteria di Stato: Onorificenze – Necrologio, pp. 906-908.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·L

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Editrice Vaticana

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 800 — extra Italiam, Lib. 2000 vel $ 4
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 75 — extra Italiam, Lib. 180 vel $ 0,25

Libraria Vaticana subnotatoribus fasciculos Commentarii mittere potest etiam via aërea, charta indica impressos.

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXXXII, n. 17 – 26 Decembris 1950)

ACTA PII PP. XII

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PAG.

Per Annum Sacrum. – Universale Iubilaeum, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo Romae celebratum, ad catholicum orbem extenditur. – 25 Decembris 1950 . . 853

SACRUM CONSISTORIUM SECRETUM

I. Allocutio Ssmi D. N. et Deputatio Legatorum a Latere ad obstruendas Portas Sanctas 864

II. Provisio Ecclesiarum 868

III. Postulatio Palliorum 875

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Fidei pristinae.* – Beata Maria Virgo Immaculata totius Raleighiensis dioecesis Patrona caelestis praecipua renuntiatur. – 9 Novembris 1945 875

II. *Sacras.* – Cathedrale Templum Seguntinae civitatis ac dioecesis honoribus Basilicae Minoris insignitur. – 30 Maii 1948 876

III. *Arcano Dei consilio.* – In Statu « Pakistan » Delegatio Apostolica erigitur, « de Karachi » appellanda. – 17 Iulii 1950 878

IV. *Quoniam.* – Venerabilis Dei Famula Margarita Bourgeoys, Virgo, Congregationis Sororum a Nostra Domina fundatrix, Beata renuntiatur. – 12 Novembris 1950 879

EPISTULAE

I. *Rosarii.* – Ad Emum P. D. Ernestum tit. S. Sabinae S. R. E. Presb. Cardinalem Ruffini, Panormitanum Archiepiscopum, quem Legatum mittit ad Conventum ob studia sacerdotalia fovenda ac Sacerdotii tirones iuvandos in urbe Rosario agendum. – 6 Septembris 1950 884

II. *Inter Apostolici.* – Ad Emum P. D. Ernestum tit. S. Sabinae S. R. E. Presb. Cardinalem Ruffini, Panormitanum Archiepiscopum, quem Legatum deligit ad Conventum Eucharisticum e tota Argentina Republica in urbe Rosario habendum. – 9 Septembris 1950 886

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Drepanensis et Mazariensis. – Decretum. De finium Dioecesium mutatione. – 15 Septembris 1950 888

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

PAG.

I. *Sydneyen.-Barthursten.* – Decretum. De finium Dioecesium mutatione. – 5 Maii 1950 889

II *de Doale - de Foumban - de Yaoundé.* – Decretum. De Vicariatuum finium mutatione. – 26 Maii 1950 890

III. *De Morondava - De Tsiroanomandidy.* – Decretum. De Praefecturarum finium immutatione. – 9 Iunii 1950 . 891

IV. *Maswensis - De Mwanza.* – Decretum. De finium Vicariatuum Apostolicorum mutatione. – 24 Iunii 1950 . . 892

V. *De Koango - De Ipamu.* – Decretum. De finium Vicariatuum Apostolicorum mutatione. – 11 Iulii 1950 . . 893

VI. *Iaponen.* – Decretum. Dioeceses, Vicariatus Apostolici et Praefecturae Apostolicae Iaponiae clero saeculari indigenae committuntur. – 20 Iulii 1950 894

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Romana.* – Decretum reassumptionis causae pro canonizatione B. Antonii Baldinucci, Sacerdotis professi Societatis Iesu. – 3 Aprilis 1950 . . . 895

II. *Romana.* – Decretum de virtutibus pro beatificatione Ven. S. D. Pii Papae X. – 3 Septembris 1950 . . . 896

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

INSTRUCTIO

Ad omnes Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos et alios Locorum Ordinarios, de Iubilaei Anno, qui ad universum catholicum orbem extenditur. – 26 Decembris 1950 900

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis:

Ianuen. – Nullitatis matrimonii seu dispensationis super rato non consummato (Berti-Pagnoni). – 23 Decembris 1950 905

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Varie* . 906

II. Segreteria di Stato: *Onorificenze* . . 906

III. Necrologio 908

An. et vol. XXXXII 26 Decembris 1950 (Ser. II, v. XVII) - N. 17

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

CONSTITUTIO APOSTOLICA

UNIVERSALE IUBILAEUM, ANNO DOMINI MILLESIMO NONGENTESIMO QUINQUAGESIMO ROMAE CELEBRATUM, AD CATHOLICUM ORBEM EXTENDITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
UNIVERSIS CHRISTIFIDELIBUS PRAESENTES LITTERAS INSPECTURIS
SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Per Annum Sacrum, quem hac in alma Urbe usitato sollemnique ritu heri conclusimus, innumerae multitudines Romam petierunt ut elutis expiatisque animis suorum admissorum veniam a Deo impetrarent, plenamque sibi, vel vita functis lucrarentur indulgentiam. Id Nos summo solacio affecit, quandoquidem fore confidimus ut ex inflammato eiusmodi pietatis studio, quo confluentes peregrinantium turmae cum Romano populo quasi pie decertare visae sunt, christiana illa exoriatur renovatio morum, quae Nobis bonisque omnibus in votis est, et quam tantopere haec Nostra tempora postulant.

Non omnes tamen potuere Romanum iter suscipere; idque non modo ob oeconomicarum rerum discrimen, quod tenuiorem praesertim plebem angit, non modo ob senium, ob infirmitates, ob morbos aliasque causas, quibus praepedirentur, sed

ex eo etiam quod in non paucis Nationibus ob peculiaria rerum adiuncta haec facultas non daretur.

Quamobrem valde opportunum ducimus ex more institutoque Decessorum Nostrorum decernere, ut qui Romae ad hesternum usque diem patuit iubilaris veniae thesaurus, idem per proximum integrum annum christifidelium universitati ubique gentium pateat. Ita enim sperandum est ut quod spiritualis vitae quasi ver novum, summa cum animi Nostri delectatione, per elapsos menses florescere vidimus, nedum exarescat, uberiores usque fructus edat salutares; utque mirandum illud christianae fidei pietatisque spectaculum, quod in sacra hac Urbe admirationem omnium commovit, in cunctis urbibus, oppidis, pagis feliciter iteretur.

Ad quod quidem facilius aptiusque efficiendum curent Venerabiles Fratres Episcopi ceterique locorum Ordinarii, ut greges suis crediti curis opportune hac de re edoceantur, et ad tantum fruendum beneficium impense excitentur. Peculiari autem modo optamus ut id fiat praesertim per conciones ad populum habitas, quae Sacrae Missiones vocantur, vel per Spiritualia Exercitia; quandoquidem experiundo est cognitum hoc divini verbi praedicationis genus multum multumque valere non modo ad errores refellendos et ad christianam doctrinam recte explanandam, sed ad id etiam assequendum, divina aspirante gratia, ut audientium animi ex terrenis rebus ad caelestia revocati tam salutariter commoveantur, ut suas labes eluant atque expient, et ad arduum ingrediendum virtutis iter sincera ac generosa voluntate exstimulentur. Nobis igitur in optatis est ut in singulis paroeciis, si possit, per proximum annum huius generis conciones opportune habeantur; talique ratione christifideles ad suorum impetrandam commissorum veniam plenamque lucrandam debitarum indulgentiam poenarum rite sancteque praeparentur.

Eos praeterea moneant sacrorum Antistites ut ad eamdem mentem Nostram supplices Deo preces admoveant, quam per Apostolicas Litteras *Iubilaeum Maximum* indicavimus, cum

Annum Sacrum hac in alma Urbe celebrandum indiximus; peculiarique modo ut redeat tandem aliquando optatissima pax in omnium animos, in domesticos convictus, in singulas Nationes, in universamque populorum communitatem; ut habeant « qui persecutionem patiuntur propter iustitiam »[1] invictam illam fortitudinem, quae Ecclesiam inde ab originibus martyrum cruore decoravit; ut qui profugi, qui captivi, qui extorres longe a propriis laribus abstrahuntur, ad dulcissimam possint quantocius patriam remeare suam; ut denique civium ordines, pacatis odiis sedatisque discordiis, iustitia fraternaque concordia ac caritate invicem coniungantur; utque sanctissima Ecclesiae iura adversus hostium insidias, fallacias insectationesque incolumia semper inviolataque serventur.[2]

Itaque auctoritate Omnipotentis Dei, beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, Iubilaeum Maximum, quod in hac sacra Urbe celebratum est, ad universum catholicum orbem per Apostolicas has Litteras extendimus, ad Occidentalem nempe et ad Orientalem Ecclesiam, atque in integrum futurum annum prorogamus; ita scilicet ut lucrifieri possit a primis vesperis proximi diei festi Circumcisionis Domini Nostri Iesu Christi ad plenum diem tricesimum primum mensis Decembris futuri anni MDCCCCLI.

Quamobrem omnibus utriusque sexus christifidelibus, extra Urbem eiusque suburbium commorantibus, etiamsi per elapsum Annum Sacrum Iubilaei veniam adepti iam sint, apostolica auctoritate Nostra plenissimam totius poenae, quam pro peccatis luere debeant, indulgentiam — ubique terrarum extra Urbem eiusque suburbium lucrandam — concedimus atque impertimus, obtenta prius ab iisdem admissorum cuiusque suorum remissione ac venia, dummodo rite per Paenitentiae Sacramentum expiati et Sacra Synaxi refecti — quam ad rem Confessio annua et Paschalis Communio minime iisdem suffragabuntur — ecclesias vel publica oratoria, hac de causa designanda, statuto tempore pie inviserint.

[1] MATTH. V, 10.

[2] Cf. *Acta Apostolicae Sedis*, 1949, vol. XXXXI, p. 259-260.

Haec autem omnia perfici debent ad has, quae sequuntur, normas, quas quidem Sacrae Paenitentiariae Apostolicae « Instructio » opportune declarat atque authentice interpretatur:

I. Locorum Ordinarii, sive per se ipsi, sive per probatos viros ecclesiasticos — quibus etiam, si libuerit, hanc potestatem per integrum anni spatium utendam permiserint — ad iubilares quo attinet visitationes agendas, in *episcopali urbe* cathedralem aedem ac tres alias ecclesias vel publica oratoria designabunt, in quibus, interdum saltem, eucharisticum sacrificium celebrari soleat; in *suburbio* vero et in *reliquis dioecesis partibus* paroecialem cuiusvis paroeciae ecclesiam designabunt, atque, intra eiusdem paroeciae fines, tres alias ecclesias vel oratoria, ut supra diximus. Id ipsum in Orientali Ecclesia Patriarchae aliique locorum Ordinarii per se ipsi faciant vel per ecclesiasticos delegatos viros; unusquisque autem pro sua cuiusque eparchia vel dioecesi.

At in regionibus a Missionalibus excultis, locorum Ordinarii, nullo habito discrimine inter Ordinarii sedem ac ceteras territorii partes, quattuor ecclesias vel publica oratoria, ut supra diximus, in qualibet quasi-paroecia vel missionali statione designent.

II. Quemadmodum per elapsi piacularis anni decursum Romae factum est, ita per proximi anni spatium una sacra visitatio habenda est in unaquaque vel unoquoque e quattuor ecclesiis vel publicis oratoriis designatis; idque sive eodem die, sive subsequentibus per annum diebus. Quodsi quattuor alicubi ecclesiae vel oratoria publica desint, Ordinarii, pro suo prudenti arbitrio, aut per se ipsi, aut per suos delegatos, decernere poterunt, ut praescriptas quattuor visitationes in minore aedium sacrarum numero peragi liceat.

Praeterea, ubi prudenti locorum Ordinarii iudicio possibile est sine gravi incommodo, unam e quattuor praescriptis visitationibus fieri valde opportunum est ad cathedralem aedem, vel ad aliquod Sanctuarium ad hoc designatum.

III. Preces, in unaquaque visitatione recitandae, hae sunt:

quinquies « Pater, Ave, Gloria »; semel praeterea « Pater, Ave, Gloria » ad mentem Nostram; ac semel formula « Credo »; insuper ter « Ave Maria » cum invocatione « Regina pacis, ora pro nobis » ac semel « Salve Regina ». Ad haec adici potest precatio, quam Nosmet ipsi composuimus pro Anno Sancto MDCCCCL.

Ad Orientalem Ecclesiam quod attinet, christifideles, cum iubilares visitationes perficient, iis normis obtemperare debent, quas, pro diversis ritibus, eorum Patriarchis locorumve Ordinariis Sacra Nostra Congregatio, Orientali Ecclesiae praeposita, opportuno tempore impertietur. Praeterea singulis locorum Ordinariis fit facultas praescriptas in sacra visitatione preces in alias preces commutandi, cum iubilaris haec visitatio privatim agitur. Itemque Orientalis Ecclesiae fideles, qui extra territorii sui fines commorantur, cum latini ritus peregrinis se adiungunt, supplicationis formulas Latinis praescriptas adhibere poterunt; singillatim autem, sive proprii, sive latini ritus formulas iisdem recitare licet.

IV. Ut iubilares visitationes christifideles facilius instituere atque exsequi possint, eis facultas datur easdem peragendi visitationes etiam extra paroeciae vel dioecesis cuiusque suae fines; in templis tamen pro unoquoque loco ab Ordinario legitime designatis. Quod quidem, singula singulis referendo, populis quoque Missionalibus demandatis conceditur.

V. Decernimus praeterea ut, quemadmodum Romae per elapsum piacularem annum actum est, christifideles iubilarem hanc indulgentiam cum sibi, tum vita functis, toties lucrari possint, quoties imperata opera rite perficiant; ita tamen ut nulla pro alio iubilaeo acquirendo opera fieri queant, antequam inchoata opera pro praecedenti omnino absoluta fuerint.

VI. Ut autem christifidelibus consulamus, qui in peculiari rerum locorumque condicione versentur, haec statuimus, quae sequuntur.

1. Nautae iique omnes qui navibus inserviunt, si navigium, in quo iter faciunt, sacellum habeat, ubi fas sit sacris

operari, inibi poterunt iubilares perficere visitationes. Sin aliter, iisdem concedimus ut, cum ad certam stationem se receperint, ibi, in quovis nempe templo, iubilares visitationes, praescriptas preces recitando, instituere possint.

2. Locorum Ordinarii poterunt, aut per se ipsi, aut per ecclesiasticos delegatos viros, si qui impediantur ne visitationes, eo modo quo imperantur, obeant, vel harum numerum contrahere; vel ecclesias invisendas ad minorem item numerum reducere; vel denique sacras visitationes in alia pietatis caritatisve opera commutare, ad singulorum condicionem accommodata. — Impeditos autem heic intellegi volumus moniales, tertiarias regulares, religiosas sorores, in communitate viventes, pias feminas et puellas aliasve personas in gynaeceis seu *Conservatoriis* degentes; item anachoretas monasticum regularemve Ordinem profitentes et potius contemplationi quam vitae actioni deditos, ut Cistercienses Reformatos de Trappa, Eremitas Camaldulenses et Carthusianos; eos praeterea, qui aut captivi sunt, aut in carceribus custodiuntur; et ecclesiasticos vel religiosos viros, qui in coenobiis aliisve domibus, emendationis causa, detinentur. Impediti ii quoque censeantur, qui aut domi aut in nosocomiis sive morbo sive imbecilla valetudine laborant, et quotquot aegrotis adsunt; ac generatim ii omnes, qui certo impedimento prohibentur quominus statutas visitationes obeant; aequo autem iure esse volumus operarios, qui cotidiano sibi victum labore comparantes, nequeunt se ab eo per tot horas abstinere; ac senes denique, qui septuagesimum aetatis annum excesserint.

VII. Ad facultates quod pertinet, confessariis, ceteroquin ad iuris normam adprobatis, tribuendas, quibus in excipienda Iubilaei confessione salutariter utantur, haec, quae sequuntur, decernimus:

1. Confessariis illae integrae sunto facultates absolvendi, dispensandi, commutandi, quascumque ab Apostolica hac Sede vel in perpetuum vel ad tempus legitime impetraverint; id tamen intra concessionis terminos.

2. Monialibus iisque aliis feminis, quarum ad confessiones excipiendas, ex Codicis praescripto, specialis adprobatio Ordinarii requiritur, fas esto quemvis confessarium sibi eligere, ab eodem loci Ordinario pro utroque sexu adprobatum, apud quem Iubilaei confessio peragi queat; cui quidem electo confessario concedimus ut, in excipiendis dumtaxat Iubilaei confessionibus, omnes exercere possit facultates, quas ipse, vi Apostolicae huius Constitutionis, pro omnibus christifidelibus iam habeat.

3. Confessariis omnibus concedimus, ut per Annum Sanctum possint, pro foro conscientiae in actu sacramentalis Confessionis et per se ipsi tantum, absolvere quoslibet paenitentes non solum a quibusvis censuris et peccatis Romano Pontifici aut Ordinario a iure reservatis, sed etiam a censura ab homine lata. Huius tamen censurae absolutio in foro externo non suffragabitur.

VIII. At hisce amplissimis facultatibus ne utantur nisi normis exceptionibusque servatis, quae sequuntur:

1. Ne absolvant, nisi in adiunctis atque ad praescriptum can. 2254 Codicis iuris canonici, eos, qui irretiti sint aliqua censura vel Romano Pontifici personaliter vel specialissimo modo Apostolicae Sedi reservata. Ne absolvant pariter illos, qui in censuram inciderint, de qua in can. 2388, § 1, Sanctae Sedi reservatam ad normam Decreti *Lex sacri coelibatus* per Sacram Paenitentiariam Apostolicam editi d. XVIII mensis Aprilis, a. MDCCCCXXXVI,[3] itemque ad normam Declarationis ab eadem Sacra Paenitentiaria datae d. IV mensis Maii, a. MDCCCCXXXVII;[4] vi cuius Decreti et Declarationis haec censura in casu speciali, de quo agitur, ita Sacrae Paenitentiariae reservatur, ut nemo umquam, excepto periculo mortis, ab ea absolvere possit, ne vi quidem can. 2254.

2. Similiter ne absolvant, nisi ad praescriptum can. 2254, praelatos cleri saecularis ordinaria iurisdictione in foro externo

[3] Cf. *Acta Apostolicae Sedis*, vol. XXVIII, p. 242.
[4] Cf. *Acta Apostolicae Sedis*, vol. XXIX, p. 283.

praeditos, superioresque maiores Religionis exemptae, qui in excommunicationem speciali modo Sanctae Sedi reservatam publice inciderint.

3. Haereticos vel schismaticos, qui fuerint publice dogmatizantes, ne absolvant, nisi ii, abiuratis saltem coram ipso confessario haeresi vel schismate, scandalum, ut par est, iam reparaverint, aut promiserint sese, ut par est, efficaciter reparaturos. Ne absolvant praeterea eos, qui in rerum adiunctis versantur, de quibus agitur in Decreto Supremae Sacrae Congregationis S. Officii, d. 1 mensis Iulii, a. MDCCCCXXXXIX edito, de Communismo,[5] nisi sincere et efficaciter resipuerint.

4. Pariter ne absolvant eos, qui sectis vetitis, massonicis aliisve id genus nomen dederint, etiamsi occulti sint, nisi, abiurata saltem coram ipso confessario secta, scandalum reparaverint et a quavis activa cooperatione vel favore suae cuiusque sectae praestando cessaverint; nisi ecclesiasticos et religiosos, quos sectae adscriptos noverint, ad can. 2336, § 2, denuntiaverint; nisi libros, manu scripta et signa, quae eamdem sectam respiciant, quotiescumque adhuc retinent, absolventi tradiderint, ad S. Officium quamprimum caute transmittenda, aut saltem — idque iustis gravibusque de causis — per se ipsi destruxerint; sin minus, ipsimet sincero animo spoponderint se memoratas condiciones esse, quamprimum potuerint, adimpleturos; impositis, praeterea, pro modo culparum, gravi paenitentia salutari et frequenti sacramentali Confessione.

5. Qui bona vel iura ecclesiastica sine venia acquisiverint, ne absolvantur nisi aut iis restitutis, aut compositione quam primum ab Ordinario vel ab Apostolica Sede postulata, aut saltem promissione sincere facta eandem compositionem postulandi; nisi de locis agatur, in quibus a Sede Apostolica aliter iam provisum fuerit.

6. Possint iidem confessarii omnia et singula vota *privata*, etiam Sedi Apostolicae reservata, iurata quoque, commutare in alia pia opera, ex iusta causa. Votum autem castitatis perfectae

[5] Cf. *Acta Apostolicae Sedis*, vol. XXXXI, p. 334.

et perpetuae, quamvis ab origine publice emissum sit in professione religiosa tam simplici quam sollemni, subinde tamen, aliis huius professionis votis dispensatis, firmum atque integrum manserit, similiter possint, gravi de causa, in alia pia opera commutare. Nullatenus tamen ab eodem illos dispensent, qui vi Ordinis sacri ad legem caelibatus tenentur, etiamsi ad statum laicalem redacti sint. A commutandis vero votis cum praeiudicio tertii, se abstineant, nisi is, cuius interest, libenter expresseque consenserit. Votum denique non peccandi, aliave paenalia vota ne commutent, nisi in opus, quod, non minus quam votum ipsum, a peccato refrenet atque arceat.

7. Dispensare possint, in foro conscientiae et sacramentali tantum, a quavis irregularitate ex delicto prorsus occulto. Itemque dispensare possint ab irregularitate, de qua in can. 985, 4°; sed ad hoc unice, ut paenitens Ordines iam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exercere queat, imposito paenitenti onere, sub poena reincidentiae, recurrendi intra mensem ad Sacram Paenitentiariam, et standi eius mandatis.

8. Dispensare item possint, pro foro conscientiae et sacramentali tantum, ab occulto impedimento consanguinitatis in tertio vel secundo gradu (sexto vel quarto iuxta computationem Orientalium) collaterali, etiam attingente primum (quartum vel tertium Orientalium), quod ex generatione illicita proveniat, solummodo ad matrimonium convalidandum, non ad contrahendum.

9. Sive autem de matrimonio contracto agatur sive de contrahendo, dispensare possint ab occulto criminis impedimento, neutro tamen machinante; iniuncta, in primo casu, privata renovatione consensus, secundum can. 1135; imposita, in utroque, salutari, gravi diuturnaque paenitentia.

10. Ad visitationes quod attinet quattuor ecclesiarum, confessarii, pro singulis qui, iusta de causa, eas praescripta ratione perficere nequeant, facultatem habent cum concedendi dispensationem a visitatione alicuius ecclesiae, eam commutando — si fieri potest — in visitationem alius ecclesiae, tum etiam visi-

tationum numerum contrahendi. Cum singulis autem, qui, morbo aliove legitimo impedimento detenti, memoratas ecclesias invisere nequeant, praescriptas visitationes in alia pia opera, quae ab ipsis impleri possint, commutent. Confessarii tamen sciant, se conscientiam suam oneraturos, si inconsulto et sine iusta causa christifideles ex eiusmodi visitationibus exemerint. Quos vero recte a visitationibus dispensaverint, iis ne indulgeant, ut preces ad mentem Nostram fundendas, quae a visitatione separari quidem possunt, praetermittant; in aegrotantium tantum commodum liceat eas etiam imminuere.

11. Ab obligatione praescriptae confessionis, quam ad adimplendam nec invalida nec annua ex praecepto confessio sufficit, ullum ne exsolvant, ne eum quidem qui materiam necessariam non habeat.

12. Ad S. Communionem quod attinet, nefas esto eiusmodi praescriptum in alia pia opera commutare, nisi de aegrotis agatur qui ab ea suscipienda prorsus impediantur. Volumus autem, Iubilaei causa, eam sufficere, quae per modum viatici ministratur; minime vero eam, quae in Paschate peragenda praecipitur. Qui tamen paschale praeceptum misere neglexerit, possit is deinde una Communione utrique obligationi satisfacere.

13. Confessarii sciant posse se descriptis facultatibus uti cum omnibus fidelibus Ecclesiae tam Occidentalis quam Orientalis, qui ad confitendum apud ipsos accedant ea mente et voluntate, sincera quidem et firma, ut Iubilaei veniam lucrentur.

Facultatibus tamen absolvendi a peccatis et ab ecclesiasticis censuris itemque dispensandi ab irregularitate cum eodem paenitente uti nequeant nisi semel tantum, cum ipse Iubilaei veniam primum lucretur.

Alias vero facultates — eam etiam visitationes contrahendi aut commutandi ad datam normam sub n. 10 — in favorem etiam eiusdem paenitentis semper exercere poterunt.

Ceterum, si qui post inchoata, huius Iubilaei adipiscendi animo, praescripta opera, praefinitum visitationum numerum morbo impediti complere nequiverint, Nos piae promptaeque

illorum voluntati benigne favere cupientes, eosdem rite confessos ac sacra Communione refectos, memoratae indulgentiae participes fieri volumus, non secus ac si omnia imperata opera explevissent.

Itaque haec omnia, quae per Apostolicas has Litteras constituimus ac declaravimus, volumus firma ac valida exsistere et fore, ad effectum Iubilaei ad universum catholicum orbem proferendi, non obstantibus contrariis quibuslibet. Earum autem Litterarum exemplis atque excerptis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo munitis viri in ecclesiastica dignitate constituti, eamdem iubemus adhiberi fidem, quae hisce adhiberetur Litteris, si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli igitur liceat paginam hanc Nostrae concessionis, voluntatis et declarationis infringere, vel ei, ausu temerario, contra ire. Quod si quis attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die vicesima quinta mensis Decembris, in festo Nativitatis Domini Nostri Iesu Christi, anno millesimo nongentesimo quinquagesimo, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XII

SACRUM CONSISTORIUM

Feria II, die XI Decembris mensis a. MCML, in consueta aula Palatii Apostolici Vaticani, habitum est *Consistorium secretum*, cuius acta ex ordine referuntur.

I - SSMI DOMINI NOSTRI ALLOCUTIO
DEPUTATIO LEGATORUM A LATERE AD OBSTRUENDAS PORTAS SANCTAS

VENERABILES FRATRES,

Dum Annus ob indictum a Nobis Iubilaeum maximum Sacer iam feliciter ad exitum vergit, cupimus coram vobis hoc in amplissimo consessu immortales Deo grates agere, qui Pontificatum Nostrum — gravissimis, ut nostis, sollicitudinibus haud vacuum — hoc christianae lucis splendore collustrare ingentibusque e Caelo datis beneficiis ditare voluit.

Ac praeterea facere non possumus quin iis etiam gratum profiteamur animum Nostrum, quorum consilio ac dedita sollerti opera, rebus omnibus provisum est, quibus in singulis Dioecesibus in singulisque Nationibus, imprimisque hac in alma Urbe, hoc magnum inceptum recte ordinateque proveheretur et ad salutares dirigeretur assequendos fructus. Neque illud silentio praetereundum putamus, quod ii, qui publica pollent auctoritate, vel publicis funguntur muneribus ac ministeriis, laudabili nisu laudabilique diligentia fecerunt, ut omnia expedite ac feliciter succederent; quod quidem, ut animadvertunt omnes, haud facile erat opus.

Cupimus denique christifidelibus omnibus gratam amantissimamque patefacere voluntatem, qui paternis hortamentis Nostris ultro libenterque respondentes Romanum susceperunt iter; atque haud levibus interdum superatis difficultatibus, ad sacram hanc Urbem, catholici nominis caput, quasi ad communem christianorum omnium patriam, pio peregrinantium more venerunt, atque innumeris alia aliis subsequentibus agmini-

bus, firmissimam suam avitae religionis fidem circum mirantibus omnibus testati sunt.

Iuvenes vidimus, qui suae aetatis festivitatem, laetitiam, robur cum tam incensae pietatis ardore coniungebant, ut omnium admirationem commoverent; senes, veneranda ornatos canitie, qui libenti animo itineris incommoda tolerarunt; populares atque optimates; artifices operumque datores; agrorum cultores ac viros doctrina insignes optimarumque artium studio praeclarissimos; proletariam plebem, publicos magistratus, oratores legibus ferendis ac vel eos, qui rei publicae gubernacula moderantur. Fuerunt qui, nullis parcentes laboribus, pedites venerunt veterum renovato Romaeorum more; fuerunt qui immensos transnavigarunt oceani tractus; et qui caeli spatia transvolantes Romam perniciter attigere. Innumeris hisce peregrinantium turmis sacerdotes, Episcopi atque interdum etiam Purpurati Patres praeerant suoque praelucebant exemplo.

Id, Venerabiles Fratres, tam magno Nos solacio tamque magno affecit gaudio, supra quam verbis exprimi possit. Grande utique spectaculum cernere licuit: e proximis, e longinquis, e transmarinis regionibus ingentes multitudines terra marique caeloque turmatim ad Nos confluxere, non modo ut suorum admissorum veniam atque indulgentiam a misericordissimo Deo impetrarent, sed etiam ut ad haec Apostolorum Principis sanctorumque martyrum hypogea, quae primaevae Ecclesiae gloriam ac virtutem invictam testantur, suam confirmarent fidem, excitarent pietatem, renovarent vitam. Omnibus paterna Nostra pandere brachia, omnibus caelestia munera benedicendo impetrare, omnes alloquio Nostro recreare, suavissimum fuit.

Dum hisce ovantibus christifidelium multitudinibus stipati, qui ad Nos oculos, ad Nos manus, ad Nos animos laetabundi erigebant, vel per Petrianum Forum, vel per Vaticanam Basilicam incedebamus, id, quod ceteroquin omnino iam Nobis exploratum erat, luculentius usque menti refulgebat Nostrae; hoc est: terrenas res omnes saepenumero animos disiungere hominum et ad contraria studia eosdem abstrahere non sine com-

munis concordiae communisque prosperitatis detrimento; at religionem sanctam fraterno omnes vinculo fraternoque foedere coniungere eamdemque unum esse ac tutissimum humanae legis, humanae societatis, humanaeque felicitatis, quae hac in terra attingi possit, fundamentum. Utinam igitur haec mutua concordia, haec sancta animorum laetitia, hoc communis caritatis pietatisque studium nullo non tempore perseverent; utinam haec omnia non modo eorum, qui pie Romam peregrinando venerunt, vitam informent, sed ceterorum etiam, qui christiano eorum praeclaro exemplo sollertique opera ad hoc idem assequendum salubriter excitari debent. Id si tandem aliquando feliciter ubique terrarum contigerit, pericula, quae pacis incolumitati impendere videntur, facile, ut confidimus, opitulante Deo dilabentur, atque humanae familiae tot discordiarum pertaesae ac simultatibus falsisque promissionibus deceptae ea veri nominis pax affulgebit, quae iustitiae innixa ac caritate alita in flagrantissimis omnium votis optatisque est.

At si per omnes Anni Sacri dies hoc fervidae pietatis fraternaeque concordiae spectaculum haec alma Urbs cernere potuit, cum tamen Beatorum Sanctorumque Caelitum honoribus lectissimum virorum ac mulierum manipulum, virtutum omnium laudibus praestantium, Nobis licuit decorare, tum in Petriana Basilica, innumerabilibus stellata lychnis, aliquid accidit, quod quidem potius quam terra videbatur Caelo dignum. Cum vero in eadem Petriana Basilica coram Nobis plurimisque Occidentalis atque Orientalis Ecclesiae sacrorum Antistitibus ac christifidelibus Divina Liturgia byzantino ritu sollemniter celebrata fuit, tum luculentius usque patuit Mysticum Iesu Christi Corpus mirabili illa unitate enitere, quae ex caerimoniarum pulcherrima varietate nedum detrimentum accipiat, multiplici fulgore ac decore exornatur.

Cum denique sub divo atque alto fulgente sole, coram immensa adstantium multitudine, qui intenti ora tenebant, privilegium corporeae Beatae Virginis Mariae in Caelum Assumptionis sollemni ritu decrevimus ac definivimus, tam vehe-

mens incessit animos laetitia, ut omnes ovantes ac conclamantes manus comploderent, ac praesentiorem sentirent validioremque sibi adesse Divinae Matris tutelam. Huic Nos tutelae confisi, fore speramus, ut quae superni illius gaudii momento sanctioris vitae proposita christifideles inierunt, ea non modo cotidie magis confirment, sed etiam, ipsius caelestis Matris vestigiis insistentes, precando operoseque enitendo ad effectum deducant. Ad nihil enim maius, ad nihil profecto dignius contendere debet Anni Sacri cursus. Id Nos, cum eum indiximus, ante oculos habebamus; ad id Nos assequendum respeximus, cum, quotiescumque opportunitas fuit, ad confluentes populos verba fecimus.

Ac quandoquidem multum praesertim a clero sperandum est, postquam Encyclicis datis Litteris *Humani generis* insurgentes errores falsasque opinationes, ut Nostrum postulabat officium, reprobavimus, Apostolicam edidimus Adhortationem *Menti Nostrae*, ad quam quidem meditandam et ad rem deducendam sacrorum omnes administros etiam atque etiam commonemus.

Haec omnia, Venerabiles Fratres, suavi spe suavique solacio animum afficiunt Nostrum. Attamen non desunt etiam gravis maestitiae causae, quas attingere hoc in augusto consessu opportunum ducimus. Non omnes potuere, ut nostis, quibus in optatis esset, Romam contendere, ut in hoc catholicae religionis veluti centro avitam suam profiterentur fidem pietatemque alerent; idque — summo cum Nostro eorumque dolore — in nonnullis Nationibus idcirco accidit, quod Romanum suscipiendi iter facultas non daretur. Novimus tamen hos etiam, quos carissimos habemus in Christo filios, animo esse fuisseque praesentes, ac sollemnes huius Anni Sacri eventus impenso desiderio prosecutos esse ac prosequi. Cui quidem desiderio ut satis pro viribus faciamus, Iubilaeum maximum, cuius celebratio hac in alma Urbe ad exitum properat, ex more institutoque Decessorum Nostrorum, ad universum catholicum orbem

in integrum futurum annum per Apostolicas Litteras prorogaturi sumus.

Interea vero ad sollemnes illas caerimonias mentem Nostram convertimus, quibus, ut moris est, Iubilaris Annus concludi assolet; hoc est ad sacras quattuor Patriarchalium Basilicarum portas rite obserandas. Id, ad Petrianum templum quod attinet, Decessorum Nostrorum exemplo, Nosmet ipsi pridie Natalis Domini Nostri Iesu Christi Deo favente facturi sumus. Ut autem traditus a maioribus ritus ad reliquas Patriarchales Basilicas eodem die peragi possit, Legatos Nostros *a Latere* eligimus ac renuntiamus Venerabilem Fratrem Nostrum Eugenium S. R. E. Cardinalem Tisserant, Episcopum Portuensem et S. Rufinae, eumdemque Sacri Collegii Subdecanum, qui portam sanctam Basilicae S. Pauli ad viam Ostiensem nomine Nostro claudat; item Venerabilem Fratrem Nostrum Clementem S. R. E. Cardinalem Micara, Episcopum Veliternum, qui portam sanctam Basilicae Lateranensis nomine Nostro claudat; ac Dilectum Filium Nostrum Alexandrum S. R. E. Cardinalem Verde, Liberianae Basilicae Archipresbyterum, qui portam sanctam eiusdem Basilicae nomine Nostro claudat. In nomine Patris ✠ et Filii ✠ et Spiritus ✠ Sancti. Amen.

Iam nihil aliud reliquum est, nisi ut Ecclesiis suo viduatis Pastore consulamus.

II – PROVISIO ECCLESIARUM

Tum Beatissimus Pater hos, qui sequuntur, Sacrorum Antistites, per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatos, recensuit:

PATRIARCHAM:

Alexandrinum Latinorum, Lucam Hermenegildum Pasetto, iam Archiepiscopum Iconiensem.

ARCHIEPISCOPOS:

Marianopolitanum, Paulum Aemilium Léger.

Lagosensem, noviter erecta archidioecesi, Leonem Taylor, iam Episcopum Vartanensem.

Litoris Capitis, noviter erecta archidioecesi, Gulielmum Thomam Portes, iam Episcopum Urusitanum.

Onitshaënsem, noviter erecta archidioecesi, Carolum Heerey, iam Episcopum Balanensem.

Soteropolitanum, Raphaëlem Calabria, Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Cornelii Sebastiani Cuccarollo, Archiepiscopi Hydruntini.

Cincinnatensem, Carolum Iosephum Alter, iam Episcopum Toletanum in America.

Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Ioannis Fiorentini, Archiepiscopi Catacensis, et Archiepiscopum-Episcopum *Squillacensem* Armandum Fares.

Aquilanum, Constantinum Stella, iam Episcopum Nucerinum et Tadinensem.

Bogotensem in Columbia, Chrysantum Luque, iam Episcopum Tunquensem.

Dacchensem, dioecesi in archidioecesim evecta, Laurentium Graner, iam Episcopum eiusdem dioecesis.

Karachiensem, diocesesi in archidioecesim evecta, Iacobum Cornelium van Miltenburg, iam Episcopum eiusdem dioecesis.

Chalcedonensem et Praelatum Nullius S. Luciae, Guidonem Tonetti, Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Angeli Paino, Archiepiscopi Messanensis et Archimandritae Ssmi Salvatoris.

Cyrrhensem, Silvestrum Patricium Mulligan, iam Archiepiscopum Delhiensem et Simlensem.

Curitibensem, Emmanuelem da Silveira d'Elboux, iam Episcopum Rivi Nigri.

Rheginensem et Episcopum Bovensem, dioecesibus unitis *in personam,* Ioannem Ferro.

Phasianum, Franciscum Xaverium Jantzen, iam Archiepiscopum Ciomchimensem.

Sugdaeum, Thomam Roberts, iam Archiepiscopum Bombayensem.

Bombayensem, Valerianum Gracias, iam Episcopum Thennesiensem.

EPISCOPOS :

Carrhenum, Emmanuelem Marengo, Auxiliarem Exc. P. D. Nicolai Fasolino, Archiepiscopi Sanctae Fidei in Argentina.

Cabasitanum, Patricium Lyons, iam Episcopum Christopolitanum, Auxiliarem Emi P. D. Normanni Thomae S. R. E. Cardinalis Gilroy, Archiepiscopi Sidneyensis.

Aegeaensem, Michaëlem Bernard, Vicarium Apostolicum Konakriensem.

Saccaeotenum, Dominicum Hoan van Doang, Vicarium Apostolicum de Bacninh.

Siguitanum, Petrum Kelleter, Vicarium Apostolicum Bethlehemensem.

Stectorenum, Audenum Mc Cann, Vicarium Apostolicum de Cape Town.

Thebanum in Phtiotide, Franciscum Santos Santiago, primum Vicarium Apostolicum Sancti Georgii.

Saginavensem, Stephanum Woznicki, iam Episcopum Peltenum.

Lyrbitanum, Alexandrum Mariam Zaleski, Auxiliarem Emi P. D. Eduardi S. R. E. Cardinalis Mooney, Archiepiscopi Detroitensis.

Busiritanum, Ioannem von Rudloff, Auxiliarem Exc. P. D. Gulielmi Berning, Archiepiscopi-Episcopi Osnabrugensis.

Lampsacenum. Davidem Franciscum Cunningham, Auxiliarem Exc. P. D. Gualtieri Andreae Foery, Episcopi Syracusensis.

Theodosiopolitanum, Dominicum Della Vedova, iam Episcopum Tiburtinum.

Euroeensem in Epiro, Polycarpum da Costa Vaz, Auxiliarem Exc. P. D. Augustini de Iesus y Souza, Episcopi Portugallensis.

Christopolitanum, Eduardum Michaëlem Joyce.

Accraënsem, noviter erecta dioecesi, Adulphum Noser, iam Episcopum Capitoliensem.

Bueaënsem, noviter erecta dioecesi, Petrum Rogan, iam Episcopum Acmoniensem.

Calabarensem, noviter erecta dioecesi, Iacobum Moynagh, iam Episcopum Lambaesitanum.

Kumasiensem, noviter erecta dioecesi, Hubertum Iosephum Paulissen, iam Episcopum Pomariensem.

Ketaënsem, noviter erecta dioecesi, Iosephum Gerardum Holland, iam Episcopum Ammaedarensem.

Liberae Urbis et Boënsem, noviter erecta dioecesi, Ambrosium Kelly, iam Episcopum Altavensem.

Ondoënsem, noviter erecta dioecesi, Franciscum Hughes, iam Episcopum Neptensem.

Owerriensem, noviter erecta dioecesi, Iosephum Brendanum Whelan, iam Episcopum Tidditanum.

Tamalensem, noviter erecta dioecesi, Gerardum Bertrand, iam Episcopum Abitinensem.

Urbis Beninensis, noviter erecta dioecesi, Patricium Iosephum Kelly, iam Episcopum Thignicensem.

Homtomensem, noviter erecta dioecesi, Franciscum Han.

Synaïtanum, Iosephum Mariam Trinh-nhu Khuê, Vicarium Apostolicum Hanoiensem.

Belensem, Bernandum Arango Henao, primum Vicarium Apostolicum Barrancabermeiensem.

Acarassensem, Constantinum Jurgens, iam Episcopum Tuguegaraoanum.

Ragusiensem, dioecesi noviter erecta et aeque principaliter unita archidioecesi Syracusanae, Hectorem Baranzini, Archiepiscopum Syracusanum.

Caesariensem in Mauretania, Franciscum Pennisi, Auxiliarem Exc. P. D. Hectoris Baranzini, Archiepiscopi Syracusani et Episcopi Ragusiensis.

Carthaginensem in Hispania, Raymundum Sanahuja Marcé, iam Episcopum Segobricensem.

Victoriensem, Iosephum Mariam Bueno y Monreal, iam Episcopum Iacensem.

Flaviobrigensem, noviter erecta dioecesi, Casimirum Morcillo Gonzáles, iam Episcopum Agathopolitanum.

S. Sebastiani in Hispania, noviter erecta dioecesi, Iacobum Font y Andreu, iam Episcopum Zamorensem.

Albasitensem, noviter erecta dioecesi, Arthurum Tabera Araoz, iam Episcopum Barbastrensem.

Tiburtinum, Aloysium Faveri.

Elusanum, Aemilium De Smedt, Auxiliarem Emi P. D. Iosephi Ernesti S. R. E. Cardinalis Van Roey, Archiepiscopi Mechlinensis.

Doberitanum, Antonium Plaza, Auxiliarem Exc. P. D. Caesaris Antonii Caneva, Episcopi Azulensis.

Zelitenum, Iosephum Mariam Garcia Lahiguera, Auxiliarem Exc. P. D. Leopoldi Eijo y Garay, Episcopi Matritensis.

Capitoliensem, Marcum Alaupovič.

Hierocaesariensem, Timotheum Fedliminum O'Shea, primum Vicarium Apostolicum Livingstonensem.

Andegavensem, Henricum Chappoulie.

Fomsiamensem, Antonium Chow Wei-tao.

Balburensem, Gulielmum Schoemaker, Vicarium Apostolicum Puruokertensem.

Caralliensem, Cornelium Bronsveld, Vicarium Apostolicum Taborensem.

Cremnensem, Gustavum Iosephum Bouve, Vicarium Apostolicum de Katanga Septemtrionali.

Tremithusium, Gerardum Norbertum van Velsen, Vicarium Apostolicum de Kroonstad.

Hadrianiensem, Ferdinandum Guercilena, primum Vicarium Apostolicum de Keng-Tung.

Asponitanum, Vincentium Reyes, Auxiliarem Exc. P. D. Gabrielis Reyes, Archiepiscopi Manilensis.

Camulianensem, Petrum Dudziec, Auxiliarem Exc. P. D. Thaddaei Pauli Zakrzewski, Episcopi Plocensis.

Valleguidonensem, Mauritium Rousseau, iam Episcopum Mimatensem.

Ateniensem, Patricium Iosephum Mc Cormick, Auxiliarem Exc. P. D. Patricii Aloysii O'Boyle, Archiepiscopi Vashingtonensis.

Sestensem, Antonium Campello, Auxiliarem Exc. P. D. Francisci de Aquino Correâ, Archiepiscopi Cuiabensis.

Eluzanum, Raimundum de Castro y Silva, Auxiliarem Exc. P. D. Severini Vieira de Melo, Episcopi Teresiani.

Pimliamensem, noviter erecta dioecesi, Ignatium Gregorium Larrañaga.

Abitinensem, Thomam Fernando, Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Tiburtii Roche, Episcopi Tuticorensis.

Acmoniensem, Victorem Mariam Petrum Keuppens, Vicarium Apostolicum Luluaënsem.

Arbensem, Paulum Leonem Hagarty, Vicarium Apostolicum de Bahamas.

Neptensem, Aloysium Haene, primum Vicarium Apostolicum Arcis Victoriae.

Berissenum, Hermannum Tillemans, primum Vicarium Apostolicum Meraukensem.

Mazariensem, retento titulo archiepiscopali *ad personam,* Ioachimum Di Leo, iam Archiepiscopum Lancianensem et Episcopum Ortonensem.

Iliensem, Franciscum Mariam Franco, iam Episcopum Cremensem.

Albensem, Henricum Mac Kenzie, Auxiliarem Exc. P. D. Richardi Iacobi Cushing, Archiepiscopi Bostoniensis.

Sciamhaevensem, Ignatium Kung Pinmei, iam Episcopum Suceuvensem.

Baricensem, Gulielmum Verwoort, primum Vicarium Apostolicum de Pilcomayo.

Antaeopolitanum, Silvium Aloysium Haro, Auxiliarem Exc. P. D. Iosephi Felicis Heredia Zurita, Episcopi Guayaquilensis.

Toletanum in America, Georgium Ioannem Rehring, iam Episcopum Lundensem.

Assavensem, Ioannem Alfridum Guyomar, iam Episcopum Jaffnensem.

Bakeriensem, Franciscum Petrum Leipzig.

Acalissensem, Thomam Franciscum Markham, Auxiliarem Exc. P. D. Richardi Iacobi Cushing, Archiepiscopi Bostoniensis.

Hadrianopolitanum in Pisidia, Leonem Aloysium Pursley, Auxiliarem Exc. P. D. Ioannis Francisci Noll, Episcopi Wayne Castrensis.

Kilmorensem, Augustinum Quinn.

Elphinensem, Vincentium Hanly.

Sancti Caroli Ancudiae, Augustum Osvaldum Salinas Fuenzalida, iam Episcopum Nysiriensem.

Ammaedarensem, Theophilum Iacobum Abrahamum Kalapurakal, iam Episcopum Tiruvallensem.

Tiruvallensem, Severios Iosephum Valakuzhyil, iam Episcopum Ingelinum.

Changanacherensem, Matthaeum Kuvatt.

Palaiensem, noviter erecta dioecesi, Emmanuelem Sebastianum Vayalil.

Arcenum, Abdullah Nuyaim, Auxiliarem Exc. P. D. Eliae Richa, Episcopi Heliopolitani Maronitarum.

Tarsensem Maronitarum, Antonium Khoreiche, Auxiliarem Exc. P. D. Augustini Bostani, Episcopi Sidoniensis Maronitarum.

Cremensem, Iosephum Piazzi.

Bassianensem, Albertum Martin, Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Albini Lafortune, Episcopi Nicoletani, cui iam successit.

Nisyriensem, Elisaeum Mendes, Auxiliarem Exc. P. D. Antonii de Almeida Lustosa, Archiepiscopi Fortalexiensis.

Bullensem, Merlinum Iosephum Guilfoyle, Auxiliarem Exc. P. D. Ioannis Iosephi Mitty, Archiepiscopi S. Francisci in California.

Altavensem, Iosephum Varani, Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Antonii Augusti de Assis, Episcopi Iaboticaballensis.

Drivastensem et Praelatum Nullius Santaremensem, Florianum Loewenau.

Lambaesitanum, Vincentium Mariam Iacono, Auxiliarem Exc. P. D. Ioannis Baptistae Peruzzo, Episcopi Agrigentini.

Ragusinum, Paulum Butorac.

Jacensem, Angelum Hidalgo Ibañez.

Mindoniensem, Marianum Vega Mestre.

Foroliviensem, Paulum Babini, iam Episcopum Comaclensem.

Silensem, Cornelium Lucey, Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Danielis Cohalan, Episcopi Corcagiensis.

Sasimensem, Gulielmum Cleven, Auxiliarem Emi P. D. Iosephi S. R. E. Cardinalis Frings, Archiepiscopi Coloniensis.

Tunquensem, Angelum Mariam Ocampo Berrio, iam Episcopum Succursensem et Sancti Aegidii.

Gurzensem, Albinum Morera, iam Episcopum Ampuriensem et Templensem.

III – POSTULATIO PALLIORUM

Tum personaliter sacrum Pallium postulavit Archiepiscopus Aquilanus.

Per Procuratores autem facta est postulatio Palliorum ab Ecclesiis metropolitanis: *Marianopolitana, Lagosiensi* (noviter erecta), *Litoris Capitis* (noviter erecta), *Onitshaënsi* (noviter erecta), *Cincinnatensi, Bogotensi in Columbia, Dacchensi* (noviter erecta), *Karachiensi* (noviter erecta), *Curitibensi, Rheginensi, Bombayensi*: item ab episcopali (ex privilegio ad personam) *Constantiensi* (per successionem).

LITTERAE APOSTOLICAE

I

BEATA MARIA VIRGO IMMACULATA TOTIUS RALEIGHIENSIS DIOECESIS PATRONA CAELESTIS PRAECIPUA RENUNTIATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Fidei pristinae, quam exsules Europaei, Britanni, Hiberni ac postea Galli, saeculis decimo septimo et decimo octavo servaturam secum tulerunt, quanta in Foederatis Septentrionalis Americae Civitatibus adhuc extent monumenta, minime Nos latet. Quae inter, coruscantis sideris instar, micat impensa erga Beatam Mariam Virginem Immaculatam fidelium pietas, quae inter temporum ac rerum difficultates constans firmaque permansit, immo et incrementum adeo accepit, ut Foederatae ipsae Civitates sub Illius tutela positae omnes fuerint. In dioecesi quoque Raleighiensi, prout Nobis innotuit, Deiparae Intaminatae Virginis, Episcoporum et sacerdotum ope, non minor floret cultus. Etenim in eadem dioecesi plurimae eidem Mariali mysterio dicatae sunt Ecclesiae; uterque autem clerus Immaculatae, tamquam Reginae et Patronae, se devotissime vovit; monialium insuper quam plurimae Religiosae Familiae ad excolendam imitandamque Mariam Virginem sine labe conceptam pueros puellasque incitant optimeque instituunt. Neque denique silentio praetereundum est Deiparam Immaculatam, in Carolinae Septentrionalis praesertim dicione, contra novatores et Ecclesiae Catholicae inimicos tamquam « castrorum aciem ordinatam » iure meritoque haberi. Quibus omnibus mature perpensis, Venerabilis Frater Vincentius Stanislaus Waters, Raleighiensis

Episcopus, nomine proprio nec non Vicarii Generalis, Canonicorum, utriusque cleri universique populi, enixas Nobis adhibuit preces ut Beatam Virginem Mariam sine labe originali conceptam totius memoratae dioecesis Patronam caelestem benigne declarare dignaremur. Nos autem, quo ferventior Raleighiensium fidelium sit Marialis pietas atque luculentius paternae erga eos dilectionis Nostrae testimonium, huiusmodi preces excipiendas perlibenter censuimus. Audito igitur Venerabili Fratre Nostro Carolo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Salotti, Episcopo Praenestino et Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, totius Raleighiensis dioeceseos caelestem apud Deum praecipuam Patronam Beatissimam Virginem Mariam Immaculatam declaramus, renuntiamus et constituimus, omnibus et singulis honoribus et privilegiis liturgicis adiectis quae praecipuis Patronis locorum et personarum rite competunt. Contrariis quibuslibet minime obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant seu spectare poterunt, nunc et in posterum, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die IX mensis Novembris, anno MCMXXXXV, Pontificatus Nostri septimo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

Io. Bapt. MONTINI
Subst. Secr. St.

II

CATHEDRALE TEMPLUM SEGUNTINAE CIVITATIS AC DIOECESIS HONORIBUS BASILICAE MINORIS INSIGNITUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Sacras et praeclaras Aedes, quae sive antiquitate, sive amplitudine et artis operibus, sive potissimum fidelium religione ac celebritate in primis commendentur, ex more institu-

toque Romanorum Pontificum perhonorificis titulis eximiisque privilegiis propensa voluntate cohonestare soliti sumus. Suffragium igitur ac preces Venerabilis Fratris Aloysii Alonso Munoyerro, Seguntini Episcopi, peramanter excepimus quibus Nobis commendavit enixe amplissimi Ecclesiae Cathedralis Canonicorum Collegii vota suppliciter Nobis exhibita, ut idem Cathedrale Templum Seguntinae Civitatis et Dioeceseos, Beatae Mariae Virgini caelo receptae dicatum et « de Mayor » vulgo nuncupatum, Basilicae Minoris titulo exornare dignaremur. Ad quod concedendum privilegium facile eiusdem Aedis laudibus adducimur, utpote quae, post luctuosissimam Christiani nominis in Hispania perturbationem ex publico voto et aere collaticio splendide exaedificata, vetusto illo Templo successerit, quod iam inde a saeculo sexto Seguntinorum Cathedram custodivit Episcoporum, e quibus multi operibus moribusque claruerunt. Summa praeterea veneratione Christianus populus Deiparam Virginem in Caelum Assumptam in ipso maximo Templo colit et honorat, eiusdemque clerus divinis muneribus caeterisque officiis assiduam sollicitamque operam navat. Tanta Optimatum, utriusque cleri ac civium pietas potissimum patefacta est, cum, eodem praeeunte Episcopo atque Hispanicae Nationis Supremo Moderatore adsistente, nova eademque pulcherrima sacra Aedes princeps sollemniter fuit consecrata. Quae cum ita sint, omnes quos supra diximus, Antistitem et Canonicos, Proceres atque cives peculiari benevolentia complectentes, ad fovendam magisque in dies augendam erga Beatam Virginem Mariam caelo receptam fidelium pietatem, huiusmodi votis, precibusque annuere perlibenter statuimus. Audito quoque Venerabili Fratre Nostro Clemente Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Micara, Episcopo Veliterno, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, Ecclesiam Cathedralem Seguntinae Civitatis ac Dioecesis, in Hispania, ad dignitatem et honorem *Basilicae Minoris* evehimus cum omnibus privilegiis atque iuribus quae eidem titulo rite conveniunt. Contrariis quibuslibet minime obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc

et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXX mensis Maii, anno MCMXXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

Io. Bapt. MONTINI
Subst. Secr. St.

III

IN STATU « PAKISTAN » DELEGATIO APOSTOLICA ERIGITUR, « DE KARACHI » APPELLANDA.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Arcano Dei consilio ad totius Ecclesiae gubernacula tractanda asciti, nihil antiquius habemus quam ut Christifidelium, ubicumque sub Salvatoris Nostri signis militent, spirituali commodo pro re nata consulamus. Cum igitur in latissimis Indiarum Orientalium finibus nova civitas, cui nomen « Pakistan », non ita pridem sui iuris facta esset, ab Indiana Republica plane seiuncta, propriae Delegationis Apostolicae constitutionem magno usui fore intelleximus filiis Nostris, vitam ea in regione transigentibus. Ita sane hi, sive sint sacrorum antistites sive administri, in fide propaganda impigri versantes, sive Christifideles, habebunt quod de praecipuae voluntatis Nostrae testificatione gaudeant, fietque ut iidem plus valeant ad sanctae Religionis munera exsequenda. Quapropter, audito Dilecto Filio Nostro Petro Sanctae Romanae Ecclesiae Presbytero Cardinali Fumasoni Biondi, Sacrae de Propaganda Fide Congregationis Praefecto, eiusdem Congregationis sententiam ratam firmamque habentes, hisce Litteris Apostolicis atque Nostra auctoritate Delegationem Apostolicam in Statu « Pakistan » qui nuncupatur, occidentalem et orientalem plagam complectente et Sacrae illi Congregationi in spiritualibus subiecto, nomine « de Karachi » appellandam, erigimus atque erectam declaramus. Supra recensitae Delegationi Apostolicae omnia et singula deferimus iura, privilegia atque officia, quae huiusmodi Delegationum iure communi propria sunt. Haec statuimus, decernentes has Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; ipsique Delegationi Apostolicae per

Nos in Statu « Pakistan » constitutae nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum ex Arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die XVII mensis Iulii, anno MCML, Pontificatus Nostri duodecimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis

GILDO BRUGNOLA
Officium regens
Pontificiis Diplomatibus expediendis.

IV

VENERABILIS DEI FAMULA MARGARITA BOURGEOYS, VIRGO, CONGREGATIONIS SORORUM A NOSTRA DOMINA FUNDATRIX, BEATA RENUNTIATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Quoniam, ut ait Sanctus Ioannes Chrysostomus, « cura fratrum summa vitae christianae est », eos, qui hac laude nomen suum perquam ornaverunt, Ecclesia praecipuo honore non immerito consuevit celebrare. Hoc quippe studio animarum Margarita Bourgeoys, Galliae flos, Canadensis regionis lumen, ita commendatur ut quae maxime. Ab hac igitur ducant similitudinem, huius vivendi rationem mente et cogitatione comprehendant, qui Christi vestigiis volunt insistere, quando tot animabus afferuntur detrimenta totque eis discrimina impendent. Trecis in amoena Galliae urbe Abraham Bourgeoys, cerarius, et Gulielma Garnier, novem filiorum probissimi parentes, Margaritam die decima septima mensis Aprilis, anno millesimo sexcentesimo vicesimo, sibi, eodemque die baptismate lustratam, Deo pepererunt. Infantula, cum esset animi ardentioris, parentum tamen disciplina ita conformabat mores, ut magnam faceret sui exspectationem. Anno millesimo sexcentesimo trigesimo Eucharistiae et Confirmationis sumpsit Sacramenta indeque ad veram gloriam virtutis via grassabatur. Iam tum, quae esset futura, significavit, cum haberet in deliciis aequales domum accire atque concordi voluntate una in piis honestisque exercitationibus versari. In ipso autem flore virentis aetatis matrem amisit, ita ut, in eius quasi locum vocata, so-

roris ac fratrum curam suscipere cogeretur. Cum autem prima die dominica mensis Octobris, Beatae Mariae Virgini a Rosario sacra, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo, sollemnis Trecis duceretur pompa, animus eius signo Almae Deiparae contactus est atque perculsus, id quod « conversionem suam » postea solebat appellare; profecto, quae fuerat paulum levicula et interdum timidior, demissas coepit vestes induere, saeculi aspernari oblectamenta solique Deo penitus inhaerere. Itaque nomen dedit « Congregationi externae a Nostra Domina », quod sodalicium a Canonissis Regularibus Sancti Augustini eo consilio erat institutum, ut puellae diebus dominicis ac festis ad pia exercitia simul incumberent atque rudioribus traderent christianae doctrinae elementa. Huic Congregationi praefecta atque optimo sacerdote Jendret magistro usa, multum profecit in semitis Dei, adeo ut anno millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio e moderatoris permissione paupertatis atque castitatis vota nuncuparit. In monasterium Ordinis Carmelitani ascribi cupiens, id tamen non est assecuta virgo, quam Deus noluit in sacro delitescere recessu, sed in solem constituit procedere atque e patriae exire finibus tamquam actuosam fratrum administram ac divinae nuntiam veritatis. Moderatore ad hoc ipsum confirmante, cum duabus sociis quandam inchoavit communem vitam, re tamen infeliciter tentata, domum repetiit, quae mox ob patris mortem gravi luctu est afflicta. Sed ita Deus providentissimus viam pandit, qua Famula Dei excurreret, ut creditam sibi caperet provinciam. Egregius vir Paulus Chomedy de Maisonneuve, animo forti insignis atque pio, cui praeerat, Canadensis oppidi Marianopolis, tum temporis Gallicae dicioni subiecti, volens rationibus consulere — Iroquenses enim undique infensissime urgebant — in patriam est reversus, ut delectum haberet militum et magistram exquireret, quae colonorum filios ad humanitatem informaret. Margarita, postquam viros probos prudentesque adhibuit in consilium, huiuscemodi munus offerenti annuit et mense Februario anni millesimi sexcentesimi quinquagesimi tertii, sicut Dominus iusserat Apostolos, nihil ferens in via, « neque peram neque panem neque pecuniam » (*cfr. Luc.*, IX, 3), Trecis est profecta. Verumtamen necessarii aliique nihil non sunt moliti, ut Ancillam Dei ab incepto dehortarentur; a qua, cum haereret quid faceret, superno lumine splendescente, tandem omnis diffugit dubitatio. Itaque post laboriosissimam navigationem, in qua peste affectis affuerat tamquam mater indefatigata, ad Canadensem appulit regionem, quae futura erat quasi theatrum pietatis eius ac virtutis. Hoc memorandum crucem in summo monte ibi positam, sed aborigenum feritate eversam, eius hortatu denuo esse constitutam, velut ra-

dians signum veritatis in loco tenebris obnubilo. Mirum quot pro praesenti studio salutis alienae Famula Dei opera sit aggressa, quot exsudaverit labores: Marianopoli alibique colonis ac militibus spirituale afferebat levamentum eosque provocabat ad vitam frugi et christiana servanda instituta, ludos aperuit, fidei cultusque dilatandi studiosa, pro colonorum atque indigenarum subole, hospitia atque artium domicilia pro puellis, nosocomium accepit administrandum. Ecclesiam, Beatae Mariae Virgini in Caelum assumptae sacram, excitavit, qua in re permultas passa est difficultates; quin suis manibus operari non dubitavit, ut coepta maturaret. Congregationem Sororum a Nostra Domina in eadem Canadensi regione condidit, quam multos annos maximo cum consilio rexit et regulis sancte temperavit. Haec quidem sodalitas, quae primum ac potissimum habuit puellas recte instituere et ad christianae vitae praecepta formare, Serva Dei annitente, in magnam proceramque excrevit arborem eamque frugibus onustam. Quam religiosam familiam ut confirmaret augeretque, Margarita, pluries, pelago se credens, in Galliam est reversa, sed ex ipsis quoque indigenis virgines delegit, quae tam probatum vitae genus amplecterentur. Quemadmodum autem auro adhiberi solet ignis, ut eius bonitas probetur, sic innumerabilibus exercita est sollicitudinibus atque malis conflictata: sed, Deo confisa, qui numquam defuit temporibus ipsius, egestatem, eversionem operum, labores itinerum, angustias animi modice tulit atque verecunde. Demissum gerens animum, adeo ut summum Congregationis munus saepius detrectaret, virgineum decus usque retinens, prudentia illustris, caritate inflammata, multa in piis precibus ad Deum Almamque Deiparam admovendis, divino instinctu interdum concitata, tota fuit in curanda salute animarum. Deposita tandem sarcina moderationis, Famula Dei, obtutum iam in Deo intentius figens, ad mortem animum composuit, quam supremo caritatis officio decoravit. Cum enim sodalis, gravi vexata aegritudine, in maximum adduceretur discrimen, suam ipsius vitam Deo obtulit, ut illius servaretur; re quidem vera, Sorore ad sanitatem reversa, Margarita, brevi morbo absumpta, inter filias collacrimantes, die duodecima mensis Ianuarii, anno millesimo septingentesimo, postquam Ecclesiae Sacramentis est refecta, placide spiritum effudit, in caelesti aula coruscatura tamquam « pretiosa margarita ». Matri desideratissimae parentatum est, magna vi hominum, humilium ac procerum, adstante, qui eius sanctitudinem una praedicabant voce. Exanime corpus in paroeciali Ecclesia conditum est, cor autem, arte medicatum atque in plumbea theca inclusum, in oratorio Sororum a Nostra Domina fuit asservatum, quasi pignus eius quae « numquam excidit » ca-

ritatis (*I Cor.*, XIII, 8). Percrebrescente autem eius fama virtutum, quam Deus prodigiis quoque visus est comprobare, Causa de Margarita Bourgeoys Beatorum agminibus annumeranda coepta est agitari; qua quidem, post processus ordinarios, penes Sacram Rituum Congregationem adornata, Introductionis Commissio a fel. mem. Leone Pp. XIII, Decessore Nostro, die decima Decembris, anno millesimo octingentesimo septuagesimo octavo, obsignata est. Apostolicis deinde Inquisitionibus iuxta memorati fori instituta perfectis, de Famulae Dei virtutibus sive theologalibus sive cardinalibus inita est disceptatio, quas, omnibus rebus expensis seduloque perspectis, Venerabilis Dei Servus Pius Pp. X, item Decessor Noster, decreto die undevicesima mensis Iunii, anno millesimo nongentesimo decimo expedito, heroicum attigisse fastigium edixit. Cum deinde quaereretur de miraculis, quae, Serva Dei Margarita Bourgeoys intercedente, a Deo ferebantur patrata, Nos, postquam actores exemimus e duobus afferendis, de duobus aliis, diligenter exquisitis atque pertractatis, lato decreto die tertia Septembris, anno millesimo nongentesimo quinquagesimo, pronuntiavimus constare. Hoc tantum superfuit excutiendum, utrum Famula Dei inter Caelites *tuto* foret recensenda, quod rite est peractum; omnes enim sive Cardinales Sacris tuendis Ritibus praepositi, sive Praelati Officiales Patresque Consultores id ipsum cunctis sententiis affirmarunt. Nos autem, his exceptis suffragiis, Deum vehementius sumus adprecati, ut ad tam gravem sententiam ferendam supernum adiumentum Nobis obveniret. Itaque, die quinta mensis Octobris, eodem hoc vertente anno, postquam Divina Hostia litavimus, accitis Venerabili Fratre Nostro Clemente Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Micara, Episcopo Veliterno ac Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, atque Dilecto Filio Nostro Alexandro Sanctae Romanae Ecclesiae Presbytero Cardinali Verde, Causae Ponente seu Relatore, necnon Venerabili Fratre Alfonso Carinci, Seleuciensi in Isauria titulo Archiepiscopo ac Supremi Consilii Sacris Ritibus praepositi Viro a secretis, et dilecto filio Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, ad Venerabilis Servae Dei Margaritae Bourgeoys Beatificationem *tuto* procedi posse declaravimus. Quae cum ita sint, Nos, Sororum a Nostra Domina atque Catholicorum Canadensium vota explentes, harum Litterarum vi atque Apostolica auctoritate Nostra, facultatem facimus ut Venerabilis Dei Famula Margarita Bourgeoys *Beatae* nomine in posterum nuncupetur, eiusque corpus ac lipsana, seu reliquiae, non tamen in sollemnibus supplicationibus deferenda, publicae Christifidelium venerationi proponantur, atque etiam ut eiusdem Beatae Imagines radiis decorentur. Praeterea eadem Nostra auctori-

tate concedimus ut de illa quotannis recitetur Officium de Communi Virginum cum lectionibus propriis per Nos approbatis, et Missa de eodem Communi cum Orationibus propriis approbatis celebretur, iuxta Missalis et Breviarii Romani rubricas. Huiusmodi vero Officii recitationem Missaeque celebrationem fieri dumtaxat largimur in dioecesibus Trecensi, cuius intra fines Beata ipsa orta est, et Marianopolitana, in qua supremum diem obiit; itemque in templis et sacellis ubique terrarum sitis, quibus Congregatio Sororum a Nostra Domina utitur, ab omnibus Christifidelibus, qui Horas canonicas recitare teneantur, et, quod ad Missas attinet, a Sacerdotibus omnibus ad templa seu sacella, in quibus Beatae eiusdem festum agatur, convenientibus. Denique largimur ut sollemnia Beatificationis Venerabilis Margaritae Bourgeoys, servatis servandis, supradictis in templis seu sacellis celebrentur, diebus legitima auctoritate designandis, intra annum postquam sollemnia eadem in Sacrosancta Patriarchali Basilica Vaticana fuerint peracta. Non obstantibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis ac Decretis de non cultu editis, ceterisque quibuslibet contrariis. Volumus autem, ut harum Litterarum exemplis, etiam impressis, dummodo manu Secretarii Sacrae Rituum Congregationis subscripta sint atque eiusdem Congregationis sigillo munita, etiam in iudicialibus disceptationibus, eadem prorsus fides adhibeatur, quae Nostrae voluntatis significationi, hisce ostensis Litteris, haberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XII mensis Novembris, Dominica XXIV post Pentecosten, anno MCML, Pontificatus Nostri duodecimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis

GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis Diplomatibus expediendis

EPISTULAE

I

AD EMUM P. D. ERNESTUM TIT. S. SABINAE S. R. E. PRESB. CARDINALEM RUFFINI, PANORMITANUM ARCHIEPISCOPUM, QUEM LEGATUM MITTIT AD CONVENTUM OB STUDIA SACERDOTALIA FOVENDA AC SACERDOTII TIRONES IUVANDOS IN URBE ROSARII AGENDUM.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Rosarii, in florentissima et nobili Argentinae Reipublicae urbe, mox Conventus agetur, cuius cardo rerum erit ad sacerdotium capessendum studia fovere eademque opibus iuvare. Cum prolata ei consilia magni ducamus atque exitus eventusque eius summa Nostra sint in exspectatione, ut is magnificentior et efficentior fiat, Te, dilecte Fili Noster, eligimus et constituimus Legatum Nostrum a latere, qui eius coetibus praesideas atque incitamenta votaque afferas Nostra. Minime quidem dubitamus, quin, qua sis religionis, prudentiae, doctrinae laudibus insignis, commissum a Nobis Tibi munus actuose et honorifice persoluturus sis. Accommodate autem id statutum est, ut illic continuo alter Conventus ex universa Argentina natione Eucharistici generis et naturae concelebretur. Qua ratione duo Congressus apte et provide cohaereant, profecto liquet: enimvero Eucharistia et sacerdotium — hoc etiam in communibus ab Argentinis Episcopis datis Litteris alludebatur — ita inter sese dogmatice conectuntur, ut rescindi nequeant; at in actione quoque vitae huiusmodi apparet summa opportunitas, ut geminata fiat celebratio. Cum Eucharistica stata sollemnia ad Rosarium urbem confertas arcessent christifidelium turmas, tum Conventus sacerdotii tironum delectui fovendo qui, ut conspeximus, perspicuis ordinabitur rationibus et excogitatis propositis, pretiosa, quae sub eucharistica luce maturescent, sparget semina. Tot respondentem flagrantibus votis, pro certo habemus eundem Congressum ubertatem fructuum praebiturum, qua olim cum Argentinis Antistitibus collaetabimur. Maxima Ecclesiae cura iam usque ab eius primordiis fuit sacerdotum agmina parare, qui doctrina et virtute praecellant. Eadem voluntas acris Ecclesiae Praelatos exstimulet praesertim nunc temporis, cum spiritales fidelium necessitates, qui cum adaucti sunt numero, tum facile ignoratione divinarum rerum et morum socordia laborant et

osorum Dei impulsionibus obnoxii sunt, instanter flagitant sacrorum administros, qui neque exigui sint neque obeundis sacratissimis muneribus impares. Cui quidem conscriptioni praeter alias difficultates haec praecipua obstat, quod nonnullae christianae familiae, opulentiae fascinatione illectae, Ecclesiae suos non dedunt filios, qui sacerdotii honore et onere afficiantur. Qua re ante omnia in christianis domibus excitanda sunt vota, ut illinc, lectissimi flores, prodeant sacrorum administri, qui plebi Dei docendae et ad salutis pascua ducendae prosint et praesint. Deinde boni et idonei homines, praesertim magistri et magistrae, cogitate perspiciant, an in puerorum animis germinent a Deo indita sacerdotii consequendi studia.

Quod ad Nos attinet, iam exordio Pontificatus Nostri Apostolicis Litteris « Motu Proprio » die IV Novembris anno MCMXLI datis « Pontificium Opus sacerdotalium vocationum » instituimus, quod quidem ex praecipuis esse opinamur a Nobis, Christo iuvante, adhuc conditis. Gaudemus, quod id, numquam deflectens a normis sibi statutis, felicioribus usque viget incrementis, a Nobis sacris indulgentiis ornatum atque ditatum.

Causa est autem Nobis, cur vehementer laetemur, cum etiam per Argentinae Reipublicae fines conspiciamus laudabile tantum Opus aptius semper institui et altiores usque radices figere, dum triplex propositum ei praelucet: nam et de catholico sacerdotio recte mentes informat, acuit in populo voluntatem sacerdotii tirones opibus iuvandi, precum praesidium iisdem et sacerdotibus ipsis accumulat. Qua de re, cum compertum probe habeamus, quantopere in Argentina Republica sacris iuvandis Seminariis allaboratum sit, magnam Nobis placet veramque tribuere laudem. Attamen vox monitumque Christi Servatoris semper atque ubique obtinet dicentis: « Messis quidem multa, operarii autem pauci. Rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam ». [1]

In hanc profecto erigimur spem atque fiduciam fore, ut Eucharistico Regi a multitudine fidelium supplicia admovenda vota per pientissimas manus Deiparae Virginis Rosarii, in urbe ipsi dicata, mense eidemque sacro, Ecclesiae in Argentina splendidas sacerdotum cohortes, gloriam Christi, obtineant. Quo autem salutarium fructuum certior et uberior crescat fecunditas, id Tibi facultatis tribuimus ut, quo volueris die, post sacrum pontificali ritu peractum christifidelibus Apostolicam Benedictionem cum adiecta indulgentia plenaria, ad Anni Sacri normas

[1] Luc., 10, 2.

lucranda, impertias. Nihil demum Nobis aliud reliquum est nisi, ut Tibi, dilecte Fili Noster, sollicito sacro Rosariensi Pastori, Antistitibus, magistratibus, sacerdotibus, fidelibus statae congressioni adfuturis peramanter benedicamus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die VI mensis Septembris, anno MCML, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XII

II

AD EM̃UM P. D. ERNESTUM TIT. S. SABINAE S. R. E. PRESB. CARDINALEM RUFFINI, PANORMITANUM ARCHIEPISCOPUM, QUEM LEGATUM DELIGIT AD CONVENTUM EUCHARISTICUM E TOTA ARGENTINA REPUBLICA IN URBE ROSARII HABENDUM.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Inter Apostolici muneris molimina et curas, secretus solaminis fons, perpetua animo Nostro inhaeret recordatio Eucharistici ex omnibus gentibus Conventus, Bono Aëre, in urbe Argentinae Reipublicae capite, celebrati, cui praesidendi conlatus fuit Nobis honor. Studii vero, quo singulariter flammari erga adorandum altaris Sacramentum tunc Argentinos conspeximus, novus index luculentaque significatio erit eiusdem generis ex universa eorum natione Congressio, quae mox Rosarii agetur, in urbe religionis laude praeclara, divite opum, spe laetissima. Optatis libenter annuentes, ut frequentandis illis coetibus per virum, qui personam Nostram gerat, adsimus, Te, dilecte Fili Noster, Legatum Nostrum a latere destinamus, deligimus, statuimus, qui tum Romanae purpurae decore, tum exemplo et voce sacrorum illorum sollemnium augeas iubar atque hominum multitudini, quae illic intererit, addas ad virtutes sectandas incitamenta. Praeclaros piae messis proventus summis votis adprecamur ex illo, cui praeeris, Eucharistico Rosariensi Conventu, dum elatis manibus supernum auxilium Servatoris nostri invocamus, ubi solidum fiduciae et spei Nostrae insidet fundamentum. Toti Argentinorum Reipublicae illinc affluant beneficia, ut ea, inter christianae civitates, sapientia, ex Evangelio hausta, praeniteat, at praecipue urbi Rosario et dioecesi, cuius ipsa sedes est princeps. Auspicali pulchro nomine decorata, sit ea quod vocatur et ad maiorem Dei et Deiparae Virginis laudem comparandam floreat gratia, floreat morum probitate et operum granditate, floreat

sacerdotum manipulis, in quibus nihil desideretur, quod administris suis inesse percupit Ecclesia. Quorum bonorum summa ut ex supernae misericordiae dono efficacius imploretur, id Tibi facultatis facimus, ut, quo volueris die, post sacrum pontificali ritu peractum, christifidelibus Apostolicam Benedictionem, cui plenaria indulgentia adnectitur, ad Anni Sacri normas lucranda, impertiri valeas. Tibi demum, dilecte Fili Noster, sollertissimo sacro Rosariensi pastori, ceterisque Antistitibus, necnon Argentino clero populoque universo, iis praesertim qui Rosarium ad augustum Eucharisticum mysterium excolendum se conferent, peramanter et perlibenter benedicimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die IX mensis Septembris anno MCML, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XII

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

DREPANENSIS ET MAZARIENSIS

DECRETUM

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

Dioecesis Drepanensis quinque tantum Communia comprehendit, quorum unum ex dispersis vicis, duo autem ex longinquis insulis constant.

Ex hoc angusto et dispertito territorio, ex impari clericorum atque sacerdotum numero, ex beneficiorum defectu ac rerum oeconomicarum inopia dioecesis iis in regimine ac disciplina difficultatibus premitur ut vel ipsa necessaria opera ac institutiones curari, promoveri ac perfici nequeant.

Iamdiu igitur ab Apostolica Sede expostulatum est ut territorium dioecesis Drepanensis aliquantulum amplificaretur, adiectis aliquibus finitimae dioecesis Mazariensis oppidis, praesertim cum civitas episcopalis Drepanensis, quae provinciae eiusdem nominis est caput, diuturnas cum ipsis relationes habeat.

Qua de causa cum impensiores ad Romanum Pontificem preces novissime delatae fuerint et ab iis quoque fidelibus, qui in oppidis dioecesi Mazariensi subiectis commorantur, Ssmus Dominus Noster Pius Divina Providentia Pp. XII, bono fidelium illorum necnon dioecesis Drepanensis necessitatibus providere cupiens, de consilio Emi ac Revmi DD. Cardinalis huius S. C. Consistorialis a Secretis, suppleto, quatenus opus sit, interesse habentium vel habere praesumentium consensu, vi praesentis Consistorialis Decreti, perinde valituri ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae forent, benigne statuit ut tria Communia, vulgo *Alcamo, Calatafimi, Castellammare del Golfo,* et pagus *Borgo Fazio* Communis Drepanensis, quae in dioecesi Mazariensi continentur, ab eadem, una cum omnibus paroeciis ibidem exsistentibus, dismembrentur et dioecesi Drepanensi adiungantur; insula vero Cossura, vulgo « Pantelleria » dioecesi Drepanensi hactenus subiecta, ab ista separetur et dioecesi Mazariensi aggregetur, mutatis hac ratione utriusque dioecesis finibus.

Ad haec autem exsequenda, idem Ssmus Dominus Noster deputare dignatus est Emum ac Revmum DD. Ernestum S. R. E. Cardinalem Ruffini, Archiepiscopum Panormitanum et dioecesium Mazariensis et Drepanensis Administratorem Apostolicum, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere mittendi quam primum ad hanc S. Congregationem authenticum exemplar peractae exsecutionis actus. Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 15 Septembris 1950.

✠ Fr. A. I. Piazza, Ep. Sabinen. et Mandelen., *a Secretis*

L. ✠ S.

I. Ferretto, *Adsessor*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

SYDNEYEN. - BARTHURSTEN.

DECRETUM

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

Excmus Dnus Ordinarius Bathurstensis, plene consentiente Emo Cardinali Ordinario Sydneyensi, preces obtulit ad hanc S. Congregationem de Propaganda Fide, ut in bonum fidelium pars territorii Archidioecesis Sydneyensis aggregarentur dioecesi Bathurstensi et proinde fines hoc modo immutarentur, ut limites a Monte, vulgo appellato Boonbourwa, relinquant Montes Magnos Dividentes, scilicet vulgo Great Dividing Range, et alia iuga continentia prius versus meridiem et postea versus occidentem sequantur usque ad confluentem fluminis vulgo vocati Coorongooba Creek et fluminis appellati Running Creek, cuius cursum inde retinèant usque ad flumen vocatum Capertee River. Ex illo loco limites linea recta prius versus meridiem et postea versus occidentem indigitentur usque ad Montem vocatum Canobla, ex quo Monte, retinendo alia iuga continentia, iterum in Monte appellato Mac Lean tangant Magnos Dividentes Montes, scilicet Great Dividing Range et postea sequantur antiquos fines.

Porro haec Sacra Congregatio de Propaganda Fide, rei opportunitate perpensa, de mandato Ssmi Domini Nostri Pii Div. Prov. Papae XII, vigore scilicet facultatum ab Eodem Ssmo Domino Nostro sibi specialiter concessarum et per totum iubilarem annum 1950 valiturarum, praesenti Decreto statuit ut praefata pars territorii, ut supra limitibus definita, cum clero et fidelibus ibi legitime exsistentibus, ab Archidioecesi Sydneyensi dismembretur et dioecesi Bathurstensi perpetuo incorporetur, mutatis hac ratione finibus utriusque dioecesis.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 5 Maii anno Domini 1950.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus*

L. ✠ S.

† Celsus Costantini, Archiep. tit. Theodos., *a Secretis*

II

DE DOALE - DE FOUMBAN - DE YAOUNDÉ

DECRETUM

DE VICARIATUUM FINIUM MUTATIONE

Excmi Dñi Ordinarii Vicariatuum Apostolicorum de Douala, de Foumban et de Yaoundé, communi consilio, preces ad hanc Sacram Congregationem de Propaganda Fide obtulerunt ut limites Vicariatuum, de quibus supra, ita immutarentur ut iidem essent ac limites regionum civilium, scilicet ut, firmis manentibus limitibus cum ceteris circumscriptionibus finitimis, *Vicariatus Apostolicus de Yaoundé* comprehendat regiones civiles de Nyong et Sanaga et de Mbam; *Vicariatus Apostolicus de Foumban* comprehendat regiones civiles de Bamoun, Bamileke et partes regionum civilium de Mungo et de Wouri exstantes ad ripam dexteram fluminis Wouri; *Vicariatus Apostolicus de Douala* comprehendat partes regionum civilium de Mungo et de Wouri exstantes ad ripam sinistram fluminis Wouri et regiones civiles de Ntem, de Kribi et de Sanaga maritima.

Quas preces Emi ac Revmi Patres Cardinales Sacro Consilio Christiano Nomini Propagando praepositi, in plenariis comitiis diei 22 mensis Maii vertentis anni adprobarunt ac proinde haec S. Congregatio de Propaganda Fide, de mandato Ssmi D. N. Pii Div. Prov. Papae XII, vigore scilicet facultatum ab Eodem Ssmo Domino Nostro sibi specialiter

concessarum et per totum iubilarem annum MCML valiturarum, praesenti Decreto statuit ut territoria Vicariatuum Apostolicorum de Foumban, de Douala et de Yaoundé, secundum ea quae supra exposita sunt, immutentur.

Datum Romae, ex Aedibus eiusdem Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 26 mensis Maii anno Domini 1950.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† C. Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius.*

III

DE MORONDAVA – DE TSIROANOMANDIDY

DECRETUM

DE PRAEFECTURARUM FINIUM IMMUTATIONE

Ad catholicam fidem aptius in Insula Madagascar prolatandam preces porrectae sunt ad hanc Sacram Congregationem de Propaganda Fide ut fines inter Praefecturas Apostolicas de Morondava et de Tsiroanomandidy immutarentur, scilicet ut districtus civiles de Maintirano et de Morafenobe distraherentur a Praefectura Apostolica de Morondava et adnecterentur ad Praefecturam Apostolicam de Tsiroanomandidy.

Quas preces eadem Sacra Congregatio de Propaganda Fide excipiens, de mandato Ssmi D. N. PII Div. Prov. Papae XII, vigore scilicet facultatum ab Eodem Ssmo Domino Nostro sibi specialiter concessarum et per totum iubilarem annun MCML valiturarum, praesenti Decreto statuit ut districtus civiles de Maintirano et de Morafenobe a Praefectura Apostolica de Morondava distrahantur et ad Praefecturam Apostolicam de Tsiroanomandidy adnectantur.

Datum Romae, ex Aedibus eiusdem Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 9 mensis Iunii anno Domini 1950.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† C. Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius.*

IV

MASWENSIS - DE MWANZA

DECRETUM

DE FINIUM VICARIATUUM APOSTOLICORUM MUTATIONE

Cum in territorio Tanganyikensi Africae Orientalis ditionis Britannicae Praefectura Apostolica Musomensis, Societati de Maryknoll pro missionibus exteris concredenda, Vicariatus Musomensis et Maswensis divisione peracta, erecta fuisset, Emi ac Revmi Patres Cardinales, huic Sacrae Congregationi praepositi, in iisdem plenariis comitiis, die 19 habitis, in quibus erectio illa facta est, de mutandis quoque finibus inter Vicariatus Maswensem et de Mwanza, quo aptius evangelizationis operi consuleretur, egerunt.

Iidem igitur Patres, attentis peculiaribus in casu adjunctis atque audito Excmi ac Revmi P. Dni Davidis Mathew, Archiepiscopi titularis Apameni in Bithynia et Apostolici Africae Orientalis et Occidentalis Britannicae Delegati, favorabili voto, partem continentalem districtus civilis de « Wakerewe », quae hucusque ad Vicariatum Apostolicum Maswensem pertinebat, a memorato Vicariatu distrahendam et Vicariatui Apostolico de Mwanza, qui reliquam ipsius districtus partem (scilicet insulas de Ukara et de Ukerewe) complectebatur, adnectendam esse censuerunt.

Quam Emorum Patrum sententiam, Sacra haec Congregatio, facultatibus utens sibi a Ssmo Dno Nostro Pio Div. Prov. Papa XII per totum iubilarem annum concessis, in effectum adducendam curavit praesensque ad rem decretum confici iussit.

Datum ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 24 Iunii anno Iubilaei 1950.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus*

L. ✠ S.

† C. Costantini, Archiep. tit. Theodos., *a Secretis*

V

DE KOANGO - DE IPAMU

DECRETUM

DE FINIUM VICARIATUUM APOSTOLICORUM MUTATIONE

Cum in Congo Belgicae ditionis limites ecclesiastici inter Vicariatus Apostolicos de Koango, Patribus Societatis Iesu concredito, et de Ipamu, Patribus Congregationis Oblatorum B. M. V. Immaculatae commisso, tum civilibus limitibus tum necessitatibus missionalis apostolatus non responderent, Sacrae huic Congregationi de Propaganda Fide visum est ad novam eorumdem finium delimitationem ibidem procedere.

Quapropter, praehabito Excmorum Ordinariorum, quorum interest, consensu auditaque favorabili Excmi ac Revmi Dñi Petri Sigismondi, Archiepiscopi titularis Neopolitani in Pisidia et Apostolici in Congo Belgico Delegati sententia, limites inter memoratos Vicariatus, prout infra exponuntur, haec eadem S. Congregatio emendandos esse censuit:

1) inter stationes missionales Totshi et Kilembe, limites serventur administrativi civiles inter Territoria civilia de Gungu et de Idiofa, scilicet flumen Labwe ab eius origine usque ad confluentem fluvium Bitshili, dein illius Bitshili fluvii cursus usque ad confluentem fluvium Kilung (quod coincidit cum limitibus Territoriorum civilium de Ngungu et de Kikwit);

2) inter stationes missionales Totshi, Kikwit et Ngoso: ipsi limites inter Territoria civilia de Kikwit et de Ngungu, scilicet flumen Kilung a loco quo in Bitshili influit usque ad suas scaturigines; inde linea recta usque ad fontes Lwano fluminis; exinde cursus istius fluminis ab ipsius fontibus usque ad locum quo in Inkieri fluvium influit, quod flumen sectores civiles de Banyansi et de Entre Kwilu - Lwano delimitat:

3) inter stationes missionales Pindi et Mateko: a loco quo Lwano flumen in Inkieri influit, cursus Inkieri fluvii usque ad ipsius scaturigines, id est limites civiles antiquorum Territoriorum de Bulungu et de Kikwit; dein Inkieri flumen ab eius origine, dein linea recta usque ad originem fluminis Lokwa; demum cursus istius fluminis ab eius origine usque ad ingressum in territorium stationis misisonalis Mateko et locum quo in flumen Kamtska influit.

Quam sententiam haec eadem Sacra Congregatio, facultatibus utens sibi a Ssmo Dño Nostro Pio Div. Prov. Papa XII specialiter per totum

annum iubilarem concessis, exsequendam curavit praesensque ad rem Decretum confici iussit.

Datum ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 11 Iulii mensis anno sacro 1950.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus*

L. ✠ S.

† C. Costantini, Archiep. tit. Theodos., *a Secretis*

VI

JAPONEN.

DECRETUM

DIOECESES, VICARIATUS APOSTOLICI ET PRAEFECTURAE APOSTOLICAE IAPONIAE CLERO SAECULARI INDIGENAE COMMITTUNTUR.

Cum in Iaponia ante nonnullos annos, maxime autem flagrante per totum orbem recentiore bello, ita arduum evasisset alienigenis Missionum Ordinariis ministerium explere, ut satius ipsi ducerent se munere abdicare, atque Ssmus Dom. Noster Pius Divina Providentia Papa XII ab eis sponte libereque oblatam renunciationem acceptasset; haec Sacra Congregatio Christiano Nomini Propagando, de mandato eiusdem Ssmi Domini Nostri, Administratorem Apostolicum ex Japonensi clero delectum singulis Missionibus praeponere sollicite curavit, nempe dioecesibus *de Fukuoka, Osakensi, Sendaiensi, Yokohamaënsi,* item vicariatui apostolico *de Sapporo,* necnon praefecturis apostolicis *de Karafuto* (Karahuto), *de Kyoto, de Miyazaki, de Nagoya, de Niigata, de Shikoku,* ac *de Urawa.*

Quod ea mente actum, ut quae Missiones *de facto* Japonensi clero tunc committebantur, deinceps, pro rerum apportunitate, eidem *de jure* concrederentur.

Sacra itaque haec Congregatio adventasse nunc tempus rata ut propositum in rem deducatur, omnes et singulas superius memoratas Missiones saeculari Japonensi clero per praesens Decretum *de jure* tradit, certa spe freta ut auxilium ex animo praebentibus missionariis etiam alienigenis, prae primis ex iis Societatibus quae impenso labore et diuturna opera Ecclesiam in Japonia fundaverunt et solidaverunt, eaedem Missiones felicioribus in dies incrementis gaudeant.

Apostolici vero Vicariatus *de Hiroshima,* Societati Iesu commissi,

iuridicum statum immutatum manere eadem haec Sacra Congregatio constituit, ita scilicet ut eadem Societas Vicariatum ad nutum Sanctae Sedis in curis habeat.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 20 Iulii 1950.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus*

L. ✠ S.

† C. Costantini, Archiep. tit. Theodos., *a Secretis*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

ROMANA

CANONIZATIONIS B. ANTONII BALDINUCCI, SACERDOTIS PROFESSI SOCIETATIS IESU

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio reassumptionis causae Canonizationis in casu et ad effectum de quo agitur.

Gaudeat Florentina civitas, quia non modo artium splendore coruscat, sed, quod maius est, non paucos vitae sanctitate claros genuit, quos inter sancti Philippus Benitius, Andreas Corsini, Antoninus, Philippus Neri Romae apostolus, Catharina de Ricciis, Margarita a S. C. I. Redi aliique. His B. Antonius Baldinucci accensendus est, qui, Societatis Iesu sodalis factus, ad sacras missiones a Deo se vocari sensit, quod quidem munus generose amplexatus, per solidos viginti annos a divini verbi praedicatione impigerrime, in romana praesertim provincia, numquam destitit, uberrimos laetissimosque animorum referens fructus. Ad hos autem obtinendos non modo iugibus instabat precibus, sed etiam asperrimis corporis afflictationibus utebatur, atque ita in omni virtutum genere, et quidem ad heroicum gradum, succrevit. Has Deus insignibus donis cum in vita tum post eius mortem, quae die 7 Novembris a. 1717 Pophis contigit, muneratus est. Exinde factum est ut, servatis de iure servandis, die 23 Aprilis a. 1893 Leo PP. XIII fel. rec. eum Beatificationis gloria honestaverit. Nunc vero, quum nova signa a Deo per eius intercessionem videantur patrata, Rmus P. Carolus Miccinelli, Societatis Iesu generalis

Postulator, Summum Pontificem enixe est adprecatus ut Canonizationis causa resumatur. Postulatoriae quoque litterae a Cardinali Urbis Vicario, a Cardinali Florentino Archiepiscopo aliisque Archiepiscopis ac Episcopis, a Praeposito generali S. I. oblatae sunt Pontifici. Eapropter in Ordinario Sacrorum Rituum coetu, die 28 Martii anni huius habito, infrascriptus Cardinalis S. R. C. Praefectus et causae Ponens dubium posuit discutiendum : *an signanda sit commissio reassumptionis causae in casu et ad effectum de quo agitur* de eaque retulit. Emi ac Rmi Cardinales, relatione hac audita atque causae momentis perpensis, audito quoque R. P. D. Salvatore Natucci, Promotore generali Fidei, rescribere censuerunt : *Signandam esse commissionem si Ssmo placuerit.*

Subsignato vero die, Ssmo D. N. Pio Papae XII relatione facta ab eodem Cardinali, S. R. C. Praefecto, Sanctitas Sua, Emorum Patrum rescriptum ratum habens, *Commissionem reassumptionis causae B. Antonii Baldinucci propria manu subscribere dignata est.*

Datum Romae, die 3 Aprilis a. sacro 1950.

✠ C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Praefectus*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius.*

II

ROMANA

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VENERABILIS SERVI DEI PII PAPAE X

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate cum in Deum, tum in proximum nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

S. Bernardus in libro de Consideratione ad B. Eugenium III, « Iam quod ad considerationis attinet fructum, scribit, quatuor, ut occurrunt, Tibi consideranda reor : Te, quae sub Te, quae circa Te, quae supra Te sunt » (Lib. II). Venerabilis Pius X huic S. Bernardi doctrinae ad amussim adhaesit. Ipse enim ab incunabulis ad mortem usque vigiles super se oculos iugiter intendit, adeo ut, mortale quod in eo erat, rationale humiliaverit et rationale mortale confortaverit, uti idem Sanctus

Doctor insinuat. Exinde illa temporalium rerum despectio, profunda illa humilitas, qua in suprema quoque dignitate constitutus cum amplissima potestate evellendi, destruendi, disperdendi, dissipandi, aedificandi et plantandi, non ad dominandum sed ad ministrandum, non ad imperitandum, quam ad fatigandum omnia haec sibi data agnoscebat (Cfr. ibid.). Humilitatis solido fundamento praeiacto, ceteras pronum erat non defuisse virtutes, super quas cum erga Deum, tum erga proximos, sive sibi aequales, sive inferiores, eminuit caritas.

Porro antequam de eius virtutibus pressius loquamur, pauca de eius vitae curriculo opus est delibare.

In loco vulgo dicto Riese, in Tarvisina dioecesi, die 2 Iunii anno 1835 a Ioanne Baptista Sarto et Margarita Sanson natus, sequenti die, suscepto Iosephi nomine, per baptismum renatus est. Decennis Confirmationis sacramentum suscepit; biennio autem post ad sacram mensam fuit primitus admissus.

In Patavinum clericorum Seminarium, Venetiarum Patriarchae ope, ingressus, studiorum curriculo laudabiliter emenso, a. 1858 ad Sacerdotium fuit promotus. Variis muneribus in patria dioecesi sancte functus, episcopali sede vacante, Vicarii Capitularis officio dioecesim gubernavit. Anno 1884 Leo XIII eum Mantuanum Episcopum elegit, novemque post annos S. R. E. Cardinalem creavit atque Venetiarum Patriarcham. Apostolica Sede, post huius Pontificis obitum, vacante, etsi « lacrymis magnisque precibus formidolosum Pontificatus onus depellere conatus » (Encycl. 4 oct. 1903), Summus Pontifex die 4 augusti anno 1903, suscepto Pii X nomine, electus est.

Ad sublime hoc munus evectus « Instaurare omnia in Christo » ut videlicet sit *omnia et in omnibus Christus* (Col. III, 11) (Ead. Encycl.), ampliori, quam antea ratione, animose est aggressus: quod propositum per vitam integram sategerat. Quocirca Deum, eius gloriam, catholicae fidei integritatem, Ecclesiae decorem mirabili fortitudine tutatus est. Puerorum atque adultorum animi christianae doctrinae pabulo ut enutrirentur diligentissime curavit; pueros, ut ad eucharisticam mensam mature accederent, totis viribus impulit: Iuris Canonici Codicem digeri voluit: Gregorianum cantum ad Sancti Gregorii fontes reduci iussit. Deum solum, Ecclesiaeque decorem prae oculis habens, spreto gravissimo oeconomico damno inde eventuro, divini Spiritus fortitudine roboratus, cultuales leges in Gallia contra Ecclesiae iura latas repudiavit. Deus autem tantum facinus praemio affecit, ex generosa illa natione benefactores suscitans, qui damna repararent.

In luctatione contra Modernismum, qui haereseon omnium est col-

lectus, perspicue eius venenum detexit; eius anguinea, subdola, tortuosaque artificia introspexit, damnavit, victor evasit atque Ecclesiam ab hac pestifera lue indemnem servavit. Errores, haereses acriter quidem compressit, errantes vero mirabili caritate paternoque prosequebatur affectu.

Modernismum quidem debellavit, verum nova quaecumque seu scientiae seu artis inventa, quae in Ecclesiae bonum vergerent, omni favore est prosecutus. Quapropter Biblicum Institutum constituit: regionalia Seminaria fundavit: Cleri disciplinam hodiernis necessitatibus accommodavit.

Alia quamplurima, Dei instinctu motus, eiusque gratia, quae in eo vacua non fuit, in animi sui perfectionem et in Ecclesiae bonum atque incrementum gessit, quae sanctitatis famam per integrum suae vitae cursum, in Pontificatu praecipue, ipsi conciliavit.

Europaeo bello grassante, quod Servus Dei ne exardesceret plurimum adlaboravit, dolore plus quam senecta fractus, die 20 augusti anno 1914, Ecclesiae sacramentis sancte receptis, lectissimam animam Deo reddidit.

Sanctitatis fama, qua vivens claruerat, vehementius erupit non modo inter catholicos Ecclesiae magis addictos, sed etiam inter alienos, immo et infideles. Quare Sacro Cardinalium Collegio praeeunte cunctoque Episcoporum amplissimo coetu, ab innumeris coetibus ac praeeminente dignitate personis, supplicia vota Summo Pontifici oblata sunt ut Beatificationis causa apud Sacram Rituum Congregationem introduceretur; et quidem felici exitu. Nam in Romani Vicariatus Curia atque in Venetiarum, Mantuana ac Tarvisina expletis inquisitionibus, die 12 februarii a. 1943, servatis de iure servandis, Beatificationis Causa introducta est. Apostolica dein auctoritate processibus constructis, die 29 novembris mensis, anno elapso, Antepraeparatoria Congregatio super virtutibus coram infrascripto Cardinali, Causae Ponente, coacta fuit.

In hac Congregatione factum est, ut quum non omnes difficultates, quae necessario in huiusmodi Causa inveniuntur, quae graves prima fronte apparebant, quaeque eius virtutes, prudentiam praesertim et caritatem obumbrare videbantur, ex actis tantum visum sit non posse removeri, Sacra haec Congregatio Suae Sectioni Historicae mandavit, ut quam diligentissime documenta undequaque perquireret, ut veritas omnino patefieret.

Huic mandato haec Sectio perfecte obtemperavit, et quidem efficaciter. Difficultates enim omnes, documentorum vi, plene remotae sunt

umbraeque penitus dissipatae, adeo ut Servi Dei virtutes plena luce modo renideant, et via ad ulteriora patefacta.

Quare die 18 anteacti iulii mensis Praeparatoria Congr. habita est.

Die demum 8 augusti mensis anni huius, in Apostolico Palatio ad Arcem Gandulphi, coram Ssmo D. N. Pio Papa XII Generalis Sacrorum Rituum coetus coactus est, in quo idem Cardinalis Ponens seu Relator dubium posuit discutiendum: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate cum in Deum, tum in proximum nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Beatissimus Pater Rmorum Cardinalium, Officialium Praelatorum, Patrumque Consultorum suffragia attente auscultavit, verum sententiam edere ad hunc usque diem distulit, ferventes interim preces coram Deo effundens, ut in re tanti momenti, ne minime a divino beneplacito aberraret.

Quare, eodem Cardinali, R. P. Salvatore Natucci Fidei Promotore Generali meque Secretario ad Se arcessitis, sacrosancto Missae sacrificio religiose litato, edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate cum in Deum tum in proximum nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Servi Dei Pii Papae X in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum promulgari et in Acta Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit.

Datum ex Arce Gandulphi prope Romam, die 3 Septembris, Dominica XIV post Pentecosten, Anno Iubilari 1950.

✠ C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Praefectus*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

INSTRUCTIO

AD OMNES PATRIARCHAS, ARCHIEPISCOPOS, EPISCOPOS ET ALIOS LOCORUM ORDINARIOS, DE IUBILARI ANNO, QUI AD UNIVERSUM CATHOLICUM ORBEM EXTENDITUR.

Quandoquidem universale Iubilaeum, hac in alma Urbe celebratum, edita nuperrime Constitutione Apostolica « Per Annum Sacrum », ad catholicum orbem extenditur, summopere interest ut quae in eadem decernuntur, accurate, prudenter diligenterque ad effectum deducantur.

Id ut tutius ac facilius effici possit, SS. D. N. Pius Divina Providentia Papa XII iussit ut generales illas normas, quae in eadem Apostolica Constitutione continentur, haec Sacra Paenitentiaria Apostolica enucleate opportuneque declararet atque authentice interpretaretur.

Quamobrem haec « Instructio » ad catholicos omnes Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos aliosque Locorum Ordinarios eo quidem consilio mittitur, ut non modo iidem ea omnia, quae heic edicuntur, studiose perpendant, sed ut etiam sollerter seduloque curent ut clerus populusque unicuique concreditus, ac praesertim confessarii, editis normis earumque interpretationibus diligentissime obtemperent.

Hae autem sunt, quae sequuntur, peculiares normae atque authenticae interpretationes ab omnibus adamussim servandae:

I. Christifideles, qui iubilarem indulgentiam lucrari volunt, noscant imprimis necesse esse ut quatuor illis condicionibus obtemperent, quae, ad normam Apostolicae Constitutionis « Per Annum Sacrum » imponuntur: oportet nempe Confessionem sacramentalem instituant, ad Sacram Synaxim accedant, atque imperatas visitationes peragant, in quibus quidem praescriptas preces recitare debent.

II. Confessio autem et Communio ad lucrandam piacularis anni veniam imperatae nihil refert utrum visitationibus quatuor Ecclesiarum antecedant, an interponantur vel succedant; unum refert et necesse est,

ut postremum ex praescriptis opus, quod etiam Communio esse potest, in statu gratiae, ad can. 925 § 1, compleatur. Si quis igitur post confessionem peractam, ultimo nondum completo opere, in letale rursus inciderit, iteret confessionem oportet, si sacram Synaxim debet adhuc suscipere; secus, satis erit, ut, actu contritionis perfectae elicito, cum Deo reconcilietur.

III. Si quis interdum, animo sacras visitationes rite peragendi ad ecclesiae fores pervenerit, aditu ad eam iam clauso vel quavis de causa impedito, tum satis erit ad easdem fores Deum exorare, praescriptas preces recitando. At visitatio pia ac devota sit oportet, idest facta animo Deum colendi: quem quidem animum ipsa exterior reverentia aliquo modo patefaciat.

IV. Vocales preces, quae praescribuntur, alternis etiam vocibus recitari possunt. Mutis vero can. 936 consulitur.

V. Ad confessarios quod attinet, noscant imprimis in compertoque habeant se extraordinariis hisce facultatibus uti posse dumtaxat erga paenitentes qui ad confitendum accedant *ea mente et sincera voluntate* ut Iubilaei veniam consequantur; attamen si paenitens, mutato proposito, ab acquirenda indulgentia Iubilaei destiterit atque cetera opera imperata intermiserit, omnes absolutiones censurarum, si eas excipias quae ad reincidentiam datae sint, itemque commutationes et dispensationes concessae in suo robore permaneant.

Confessarii his facultatibus uti possunt etiam in foro interno extrasacramentali, dummodo de peculiaribus facultatibus ne agatur pro quibus sacramentalis confessio expresse requiratur.

Parochi tamen peculiarem facultatem habeant iubilares visitationes dispensandi, contrahendi ac commutandi ad normam Constitutionis « Per Annum Sacrum », sub n. VIII, 10, non modo cum de paenitentibus agitur, sed etiam cum de singulis fidelibus singulisque familiis paroeciae suae.

VI. Quandoquidem facultas absolvendi a peccatis et ab ecclesiasticis censuris, itemque dispensandi ab irregularitate hisce finibus continetur atque circumscribitur, ita ut per piacularis anni celebrationem semel tantummodo cum eodem paenitente exerceri queat, cum scilicet ipsemet iubilarem veniam primum lucretur (cfr. Const. « Per Annum Sacrum » sub n. VIII, 13); itemque tum solummodo, cum paenitens iam ab alio confessario facultatem habente per anni sancti decursum ab his peccatis atque censuris absolutus non fuerit, vel ab irregularitate dispensatus, summopere necesse est confessarios, ut munere suo rite fungantur, a quolibet paenitente hisce peccatis, censuris vel irregularitate irretito exquirere:

1° utrum iam iubilarem veniam anno MDCCCCLI lucrifecerit necne;

2° quodsi eam non lucrifecerit, num, anno sancto MDCCCCLI vertente, a peccatis vel a censuris reservatis absolutus fuerit; vel ab irregularitate dispensatus. Etenim si ipse a die I mensis Ianuarii a. MDCCCCLI vel iam iubilarem veniam lucratus fuerit, vel iam fuerit a peccatis aut a censuris absolutus, vel denique ab irregularitate dispensatus, absolutionem et dispensationem eiusmodi iterum obtinere non potest.

VII. Confessarii praediscant ac memoria teneant indicem peccatorum, censurarum, poenarum impedimentorumque omnium, quorum absolutio vel dispensatio in facultatibus sibi concessis non comprehenditur; si qua autem eiusmodi occurrerint, meminisse eos oportet, non aliter posse se paenitenti providere, quam iis religiose servatis quae Codex praescribit can. 2254, 2290, 1045 § 3.

VIII. Non praetermittant suam cuique paenitenti salutarem paenitentiam sacramentalem imponere, etiamsi sibi coniicere iure liceat paenitentem plenissimam Iubilaei veniam esse consecuturum.

IX. Si quis in occultas censuras ob partem quoquo modo laesam inciderit, eum ne ante absolvant, quam parti laesae, etiam scandalum reparando damnumque sarciendo, satisfecerit: aut saltem, si eiusmodi satisfactionem praestare ante non possit, vere graviterque promiserit se, cum primum licuerit, satisfacturum.

X. Confessarii, qui a censuris etiam publicis absolvere possunt, hoc exploratum habeant:

Qui aliqua censura fuerint nominatim affecti vel uti tales publice renuntiati, non posse eos tamdiu Iubilaei beneficio frui quamdiu in foro externo non satisfecerint prout de iure. Si tamen contumaciam in foro interno sincere deposuerint et rite dispositos sese ostenderint, posse, remoto scandalo, in foro sacramentali interim absolvi ad finem dumtaxat lucrandi Iubilaeum, cum onere quam primum se subiiciendi etiam in foro externo ad tramitem iuris.

XI. Ad peccatum quod attinet, per can. 894 reservatum ratione sui, confessarii absolutionem ne impertiant, nisi paenitens falsam denuntiationem formaliter retractaverit, et damna, si qua inde secuta, pro viribus reparaverit, imposita insuper gravi et diuturna paenitentia.

XII. Si de casu agatur, etiamsi occulto, de quo ad can. 2342, prohibeant, sub poena reincidentiae, quominus paenitens in posterum ad illam religiosam domum eiusque ecclesiam accedat. Firmis quidem manentibus poenis, de quibus sub n. 2° eiusdem canonis agitur.

XIII. Religiosos, apostatas a religione, ab excommunicatione can. 2385 lata ne absolvant, quamdiu extra claustralia saepta permanserint; atta-

men, si ii firmum habeant propositum ad religionem suam redeundi, congruo iisdem praefinito ad id exequendum tempore, in foro interno absolvant, ea condicione ut in censuram recidant si intra praefinitum tempus ad religionem non redierint. At ii moneantur, se, quamdiu extra suae religionis domum commorentur, ab actibus legitimis ecclesiasticis excludi, privilegiis omnibus suae religionis privari, Ordinario loci commorationis subiici, atque obnoxios esse, etiam postquam redierint, aliis poenis in can. 2385 statutis. Religiosus autem fugitivus, etiamsi ex Constitutionibus suae religionis in excommunicationem inciderit, absolvi, rite dispositus, in foro interno poterit, imposita obligatione ad religionem quam primum redeundi, eadem ratione eademque sub reincidentiae poena, ac pro apostatis a religione cautum est: praeterea, si sit in sacris, ea lege, ut suspensionem observet can. 2386 statutam.

XIV. Cum de privatorum commutatione votorum agitur, id latiore quadam ratione accipiatur ita quidem ut confessarii, pro sua ipsorum prudentia, in opera etiam minoris meriti eadem vota commutare possint.

XV. A lectione librorum prohibitorum, eorum praesertim qui in can. 2318 § 1 sub excommunicationis poena vetantur, ne quemquam absolvant, nisi is libros, quos penes se retinet, Ordinario aut confessario ipsi aut alii, qui facultatem eosdem retinendi habeat, ante absolutionem tradiderit: sin minus, se eos, cum primum potuerit, destructurum aut traditurum, serio promiserit.

XVI. Ad facultatem quod attinet sacras visitationes commutandi vel dispensandi, haec animadvertenda sunt:

1° Cum aliquis dispensationem obtinuerit unam vel alteram ecclesiam aut oratorium invisendi, nulla facta obligatione aliam ecclesiam vel oratorium per commutationem visitandi, noverit idem sacras visitationes quatuor semper habendas esse, quae proinde in reliquis ecclesiis vel oratoriis fieri debent; ita quidem ut christifideles vixdum ex sacra aede post actam visitationem egressi, iterum atque illico in eam ingredi queant ad alteram visitationem peragendam. Dispensatio autem alicuius ecclesiae visitandae idem non est ac sacrarum visitationum numeri imminutio.

2° Si quis vero, praeter dispensationem alicuius ecclesiae visitandae, sacrarum etiam visitationum numeri imminutionem petat, confessarii tot preces eidem recitandas praescribant, quot visitationes dispensatae fuere; quae quidem preces haud absimiles illis esse debent quae in sacris visitationibus adhibentur.

3° Ad dispensationes et commutationes, de quibus supra, quod

attinet, animadvertant confessarii se conscientiam suam esse oneraturos, si easdem inconsulto et sine iusta causa christifidelibus concesserint.

XVII. Cum quatuor ecclesiarum visitatio non sit opus per se praeceptum, sed tantummodo iis impositum, qui libere velint Iubilaei veniae participes fieri, id visitationis onus, quotiescumque a confessariis privilegiatis debet rationabili ex causa totum vel ex parte paenitentibus remitti, ne commutetur in alia opera, quae ad peragenda paenitens sit alio obligationis proprie dictae titulo adstrictus.

Ssmus D. N. Pius divina Providentia Papa XII hanc « Instructionem » in lucem edi iussit, ut constans et tuta omnibus praesto sit interpretatio et facultatum, quae vigebunt, et operum, quae praestanda sunt ad veniam Iubilaei consequendam, per proximum piacularem annum, ad universum orbem extensum.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae, die XXVI mensis Decembris, anno MDCCCCL.

N. Card. CANALI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

S. Luzio, *Regens.*

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

IANUEN.

NULLITATIS MATRIMONII SEU DISPENSATIONIS SUPER RATO NON CONSUMMATO
(BERTI - PAGNONI)

Cum ignoreur locus actualis commorationis Domini Cajetani Pagnoni, in causa de qua supra conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se sive per procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma - Palazzo della Cancelleria) die 20 februarii 1951, hora decima, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione.

An sententia Rotalis diei 12 novembris 1949 sit confirmanda vel infirmanda in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque, notitiam habentes de loco commorationis praedicti Domini Cajetani Pagnoni, curare debent ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

Petrus Mattioli, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 23 decembris 1950.

O. Bejan, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Gaétan Pagnoni, défendeur en cette cause, nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Palazzo della Cancelleria) le 20 février 1951, à 10 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Doit-on confirmer ou casser la sentence Rotale du 12 novembre 1949 dans cette cause?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Gaétan Pagnoni devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì 24 ottobre 1950, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la S. Congregazione dei Riti *preparatoria*, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardnali, i Revmi Prelati Officiali ed i Revmi Consultori teologi hanno discusso su due miracoli, che si asseriscono operati ad intercessione del Ven. Servo di Dio Pio X, e che vengono proposti per la sua solenne beatificazione.

Martedì 19 dicembre 1950, nel Palazzo apostolico Vaticano si è adunata la S. Congregazione dei Riti *Ordinaria*, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, ed i Revmi Prelati Officiali hanno discusso:

1. Sulla riassunzione della causa di canonizzazione delle Beate:

a) Giovanna Delanoue, Vergine, fondatrice delle Suore di S. Anna della Provvidenza.

b) Maria Crocifissa Di Rosa, Vergine, fondatrice dell'Istituto delle Ancelle della Carità.

2. Sulla Introduzione della causa di beatificazione e canonizzazione dei Servi di Dio:

a) Giuseppe Toniolo, Professore dell'Università di Pisa.

b) Lodovico Necchi, Terziario francescano, Medico, Professore dell'Università Cattolica del Sacro Cuore, Milano.

Inoltre sono state esaminate le relazioni sugli scritti dei Servi di Dio Ferdinando Hamer, Vescovo tit. di Tremitunte, Vicario Apostolico della Mongolia Occiduo-meridionale e Compagni, della Congregazione dell'Immacolato Cuore di Maria Vergine (Scheut), uccisi, come si asserisce, in odio alla fede; e del Servo di Dio Sac. Giuseppe Mananet y Vives, fondatore della Congregazione dei Figli della S. Famiglia.

SEGRETERIA DI STATO

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

L'Ordine della Milizia Aurata:

20 agosto 1948. A S. M. I. Reza Pahalavi Mohamed, Schahinschah d'Iran.

La Commenda con Placca dell'Ordine Piano:

16 ottobre 1950. Allo Sceicco Salim al Sabah Sir Abdullah, della Missione di Kuwiet (Arabia).

La Placca dell'Ordine Piano:

30 novembre 1949. Al sig. comm. De Trannoy barone Enrico, dell'arcidiocesi di Malines.

La Commenda dell'Ordine Piano:

30 ottobre 1950. Al sig. Maze Federico, dell'arcidiocesi di Montréal.

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

20 agosto 1948. A S. E. il sig. Djam Mahmoud (Iran).
» » » A S. E. il sig. Pakrevan Fathoullah (Iran).

La Commenda con Placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

20 agosto 1948. Al sig. Pirnia Harmuz (Iran).
» » » Al sig. Garagozlou Hassan-Ali (Iran).
» » » Al sig. Massoudi Mohamed (Iran).
» » » Al sig. dott. Mesbahzade (Iran).
18 febbraio 1949. Al sig. Roelandts Gastone, dell'arcidiocesi di Malines.
15 dicembre » Al sig. Truyen Pietro E. E., della diocesi di Ruremonda.
31 gennaio 1950. Al sig. Flynn Edmondo W., della diocesi di Providence.
15 aprile » Al sig. Rocha Lagoa Filho dott. Francesco (Brasile).
8 luglio » Al sig. Brutus Timoleone C. (Haiti).
» » » Al sig. Salgado Francesco (Haiti).
31 » » Al sig. Aranha Pereira Luigi (Brasile).
19 ottobre » Al sig. Martinez Repetto Ciro (Argentina).

La Commenda con Placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe militare:

20 agosto 1948. Al sig. generale Hedjazi (Iran).
» » » Al sig. generale Ayadi (Iran).
» » » Al sig. colonnello Ansari (Iran).
» » » Al sig. maggiore Fardoust Hossein (Iran).

La Placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

8 aprile 1947. Al sig. Vismara comm. Giuseppe, dell'arcidiocesi di Milano.
15 dicembre 1949. Al sig. Martin comm. Clarence Eugenio, della diocesi di Richmond.
9 agosto 1950. Al sig. Prolj comm. Valerio Massimo (Roma).
26 settembre » Al sig. Parisi comm. Salvatore (Roma).
» » » Al sig. Angelucci comm. Ferdinando (Roma).
30 ottobre » Al sig. Torre comm. avv. Giovanni, dell'arcidiocesi di Napoli.

La Gran Croce dell'Ordine di San Silvestro Papa:

12 luglio 1950. Al sig. Pietromarchi conte Bartolomeo (Roma).
26 » » Al sig. Cuneo Giovanni, dell'arcidiocesi di Chicago.

La Commenda con Placca dell'Ordine di San Silvestro Papa:

15 dicembre 1949. Al sig. de Vuyst Paolo, dell'arcidiocesi di Malines.

La Placca dell'Ordine di San Silvestro Papa:

30 agosto 1950. Al sig. Marani comm. Giorgio, della diocesi di Verona

---

NECROLOGIO

29	giugno	1948.	Monsig. Morel Elia Giovanni Giuseppe, Arcivescovo tit. di Cotrada.
—	agosto	1949.	Monsig. Sauer Bonifacio, Vescovo tit. di Appiaria.
12	aprile	1950.	Monsig. Sweens Giuseppe, Vescovo tit. di Capsa.
26	»	»	Monsig. Pichon Giulio Vittore Maria, Arcivescovo tit. di Calcedonia.
3	giugno	»	Monsig. Ismaele Perdomo, Arcivescovo di Bogotá.
2	novembre	»	Monsig. Breker Teodoro, Vescovo di Yenki.
8	»	»	Monsig. Lafortune Albini, Vescovo di Nicolet.
11	»	»	Monsig. Lopéz y González Giuseppe di Gesù, Vescovo di Aguas Calientes.
14	»	»	Monsig. Courchesne Giorgio, Arcivescovo di San Germano di Rimouski.
16	»	»	Monsig. Marini Ercolano, Arcivescovo tit. di Adana.
18	»	»	Monsig. Gubbels Natale, Vescovo di Ichang.
20	»	»	Monsig. Valeri Tommaso, Arcivescovo tit. di Gerapoli di Siria.
2	dicembre	»	Monsig. Facchinetti Camillo Vittorino, Vescovo tit. di Nicio, Vicario Apost. di Tripoli.
4	»	»	Monsig. Hoecht Giovanni Battista, Vescovo tit. di Miletopoli.
13	»	»	Monsig. Donnelly Giorgio Giuseppe, Vescovo di Kansas City in Kansas.
21	»	»	Emo Sig. Card. von Preysing Corrado, del Titolo di S. Agata dei Goti, Vescovo di Berlino.
22	»	»	Monsig. Boyle Ugo, Vescovo di Pittsburg.

NOTANDUM

In superiore fasciculo n. 8, p. 452, ubi agitur « De Consecratione Episcopi », linea 7, loco verborum: « quod successive faciunt Episcopi Consecratores, ... » legatur: « *quod successive faciunt Episcopi Conconsecratores*, ... ».

LIBRERIA EDITRICE VATICANA
CITTÀ DEL VATICANO

SUB PRAELO:

ANNUARIO PONTIFICIO 1951

CON RITRATTO DI S. S. PIO XII E STEMMA A COLORI - LEGATURA IN TELA, TITOLO IN ORO

SACRAE ROMANAE ROTAE DECISIONES SEU SENTENTIAE

quae prodierunt Anno XXXIII (1941) cura eiusdem S. Tribunalis Editae
Editio in-8° - pp. VIII-1036 Lit. 2700 ($ 5)

VOLUMINA ELAPSIS ANNIS EDITA: IV (1912) - XV (1923) - XVI (1924) - XVII (1925) - XVIII (1926) - XIX (1927) - XX (1928) - XXI (1929) - XXII (1930) - XXIII (1931) - XXIV (1932) - XXV (1933) - XXVI (1934) - XXVII (1935) - XXVIII (1936) - XXIX (1937) - XXX (1938) - XXXI (1939) XXXII (1940) - XXXIII (1941)

EDITIO NOVISSIMA

MEMORIALE RITUUM

pro aliquibus praestantioribus sacris functionibus persolvendis

IN MINORIBUS ECCLESIIS

Benedicti XIII Pont. Max. iussu editum - Benedicti Papae XV auctoritate recognitum

I. **De Benedictione Candelarum in Festo Purificationis B. Mariae V.**
II. **De Benedictione Cinerum in Capite Ieiunii**
III. **De Dominica Palmarum**
IV. **De Feria V in Coena Domini**
V. **De Feria VI in Parasceve**
VI. **De Sabbato Sancto**

EDITIO I POST TYPICAM

Volumen linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra, Lit. 300 ($ 0,60)
iterum editum et bodoniano more religatum, Lib. 220 ($ 0,45)

FERRETTI F. H.

DE SACRIS SANCTORUM RELIQUIIS CUM PECULIARI RESPECTU AD LIPSANOTHECAS EPISCOPALES ET MAIORUM ECCLESIARUM

L. 50 ($ 0,20)

LETTERE ED ELEVAZIONI MISTICHE della Serva di Dio D. ANGELA M. LATINI ANGELISTI O. S. B.

L. 125 ($ 0,30)

LIBRERIA EDITRICE VATICANA
CITTÀ DEL VATICANO

Novissime prodiit:

MISSA IN ASSUMPTIONE B.M.V.
DIE 15 AUGUSTI

Haec Missa forma editur omnibus Missalibus apta
Typis clarissimis, rubris et nigris – Lit. 15 ($ 0,05)

PIO XII

Editio latina, anglica, gallica, germanica, hispanica, italica, lusitanica

ENCYCLICA "HUMANI GENERIS"
De nonnullis falsis opinionibus quae catholicae doctrinae fundamenta subruere minantur

Lit. 60 ($ 0,10)

ADHORTATIO APOSTOLICA
Ad Clerum universum pacem et communionem cum Apostolica Sedem habentem
DE SACERDOTALIS VITAE SANCTITATE PROMOVENDA

Lit. 100 ($ 0,20)

CONSTITUTIO APOSTOLICA
QUA FIDEI DOGMA DEFINITUR DEIPARAM VIRGINEM MARIAM FUISSE CORPORE ET ANIMA AD CAELESTEM GLORIAM ASSUMPTAM

editio latina, anglica, gallica, germanica, hispanica, hollandica, italica, lusitanica, polonica

Lit. 60 ($ 0,10)

ANTONII BACCI

VARIA LATINITATIS SCRIPTA
Editio altera in duo vol. redacta

Vol. I: INSCRIPTIONES, ORATIONES, EPISTULAE
(pag. 260)

Vol. II: LEXICON EORUM VOCABULORUM, QUAE DIFFICILIUS LATINE REDDUNTUR (pag. 576)

Vol. I venit Lib. ital. DC. . ($ 1,20)
Vol. II venit Lib. ital. MD. . . ($ 3)
Duo volumina veneunt Lib. MM. ($ 4)